

JETA E JOZEFIT

Manual për Librin me Piktura

Teksti origjinal: Katherine Hershey

Përshtatur për në Evropë: Jennifer Haaijer

Përkthyes: Andi Steffanllari

JU LUTEMI VINI RE!

Vizualet për këtë seri mund të blihen në pjesën më të madhe të zyrave të BUF-it dhe në dyqanet në internet. Për një listë të zyrave të BUF-it dhe dyqaneve në internet në Evropë, ju lutemi vizitoni www.teachkids.eu/al dhe kliko mbi “Vendet”.

Bashkësia e Ungjillëzimit të Fëmijëve (B.U.F.)

Child Evangelism Fellowship (C.E.F.)

Kutia Postare 249

Durrës

Albania

BUFSH

BASHKËSIA E UNGJILLIZIMIT
TË FËMIJËVE E SHQIPËRISË*

Copyright © 1979, 1994 Child Evangelism Fellowship® Inc.

Të gjitha të drejtat e rezervuara. Përdorur me leje.

Mund të riprodhohet vetëm për përdorim personal, shërbese, jofitimprurës ose jo-komercial. Vizitoni www.teachkids.eu/al për më shumë detaje mbi lejen e përdorimit.

HYRJE

Në botën e sotme duket se intelekti i njeriut mund të japë përgjigje për gjithçka dhe se njerëzit vetë mund të përcaktojnë fatin nëpërmjet vendimeve të tyre.

Tek lexojmë jetën e Jozefit në Librin e Zanafillës, kotësia e këtyre ideve bëhet e qartë kur ne ndeshim në një Perëndi të madhërishtëm. Kur të jepni këto mësimë do të keni mundësinë të zbuloni qëndrimet parashikuese të Zotit me Jozefin dhe njerëzit e Tij të zgjedhur.

"Në qoftë se Jozefi nuk do të ishte burgosur në Egjipt, ai nuk do të ishte bërë sundimtari i Egjiptit." (*William Secker*) Lutja ime është që nëpërmjet këtyre mësimëve shumë mësues dhe fëmijë ta adhurojnë dhe të besojnë në Zotin tonë të Lartë.

Jennifer Haaijer

PËRMBAJTJA

Mësimi	Faqja
1 Jozefi, biri i dashur	4
2 Jozefi, shitet prej vëllezërve të tij	8
3 Jozefi i burgosur	12
4 Jozefi shpërblehet	17
5 Jozefi kujdeset për familjen e tij	22

MËSIMI 1

Jozefi, biri i dashur

Shkrimi i Shenjtë: Zanafilla 29:18-20,25-28,31 ; Zanafilla 30:1-24
Zanafilla 35:16-18 ; Zanafilla 37:1-8

E Vërteta Qendrore: Ruajuni nga Zilia.

Zbatimi: **për të pashpëtuarit:** Vetëm Krishti mund t'ju çlirojë nga mëkati, besoni në Të.

Plani i Mësimi:

Fillimi: Shqetësimi i Enit dhe i Elonës VQ

Zhvillimi e Ngjarjeve:

1. Jakobi martohet me dy gra.
2. Lea dhe Rakela janë ziliqarë VQP.
3. Lindja e djemve të Leas.
4. Rakela lind një fëmijë me emrin Jozef.
5. Rakela lind një fëmijë të dytë dhe vdes.
6. Jozefi rritet VQP.
7. Jakobi i jep Jozefit një rrobë të veçantë.
8. Vëllezërit e urrejnë Jozefin.

Pika kulmore: 9 .Jozefi u tregon ëndrrën e tij.

Përfundimi: 10. Vëllezërit zemërohen VQP.

Mjetet Vizive: Piktura 1-1-6

Vargu për t'u mësuar përmendësh:

"Pra, nëse Biri do t'ju bëjë të lirë, do të jeni me të vërtetë të lirë" (Gjoni 8:36).

Ju sugjerojmë që për çdo mësim të mësohet një varg përmendësh, por në qoftë se jepni të pesë mësimet ju sugjerojmë të zgjidhni për t'u mbajtur mend dhe për të mësuar në mënyrë tërësore tri vargje.

Ky mësim zbatohet vetëm te fëmijët e pashpëtuuar, pra do ishte mirë të përfshinit në program "ushtrimin me Bibla" si më poshtë ku mësohet qëndrimi i të krishterëve ndaj zilisë. Fëmijët përdorin Biblat për të gjetur përgjigjet e pyetjeve. Kur të gjejnë përgjigjen, fëmijët të ngrihen në këmbë dhe ta thonë atë me gojë.

Mësuesi: "Futni brenda librat". *(Fëmijët të futin Biblat nën krahë).*

Mësuesi: "Nga se vjen zilia?" Galatasve 5:19-20.

"Nxirrni librat, 'shpatat' tuaja". *(Fëmijët të mbajnë Biblat me duar të ngritura).*

Mësuesi: "Përpara!"

Fëmijët të gjejnë përgjigjen në Bibël. Kur ata të përgjigjen që ajo vjen nga natyra jonë mëkatore, shpjegoni se kjo pjesë e jona duhet të shihet gjithnjë e më pak ndërsa ne i përkasim Zotit Jezus. Ai dëshiron që ne të bëhemi si Ai.

Përsëriteni ushtrimin me pyetjet e mëposhtme duke u siguruar se fëmijët kuptojnë përgjigjet.

- Ç'duhet të bëjë një i krishterë kur e tundojnë që të bëhet ziliqar? Psalmi 103:2

(Përgjigja - të falenderojë Perëndinë për atë që Ai ju ka dhënë juve. Falenderimi e largon zilinë).

- Përse mund të jenë të kënaqur të krishterët? Hebrenjve 13:5.

(Përgjigja - Perëndia është me ta dhe kjo është gjëja më e mirë se gjithçka tjetër).

HYRJE

"Ndodh gjithmonë e njëjta gjë" - mendoj Eni "Ja ku është ai me gjithë shokët e tij. Të gjithë duan të rrinë me të. Edhe Eni njihte disa djem, por të gjithë kishin shok Tonin".

"Mami, pse nuk mund të kem rroba të reja? Ela ka një kostum të ri sportiv. Kjo nuk është e drejtë!"

"Oh Elona, të gjithmonë ma përmend këtë gjë." - u përgjigj e ëma. "Ti e di se ne nuk jemi në gjendje të blejmë shumë gjëra të reja. Megjithatë edhe rrobat e tua janë shumë të bukura".

"Por jo kaq të bukura sa të Elës - rrobat e saj janë me të vërtetë të mrekullueshme" - vari buzët Elona.

Eni kishte një problem. Elona kishte një shqetësim gjithashtu. Cilat ishin ato?

(Lejoni fëmijët të përgjigjen).

Ata ishin ziliqarë. Kjo filloi duke dëshiruar atë që kishin të tjerët. Ç'kërkonte Eni? Ç'dëshironte Elona? A e keni pasur edhe ju ndonjëherë këtë ndjenjë? Kur e ndjeni këtë atëherë ju jeni ziliqarë. Një nga urdhrat e Perëndisë është që "Ju nuk duhet të lakmoni kurrë". Në fillim ju dëshironi atë që kanë të tjerët, pastaj filloni ta keni zili atë njeri. Kjo gjithashtu është mosbindje ndaj Perëndisë. Është shumë gabim.

Prandaj *(Ngrini mjetin viziv të së Vërtetës Qendrore)* KUJDES nga zilia. Në jetën tuaj ose në familjen tuaj mund të ketë zili. Sot ne do të "vizitojmë" një familje në Bibël ku kishte tepër smirë.

MËSIMI

Pikturë 1-1 *(Lea, Rakela, Jakobi)*

Jakobi në librin e Zanafillës të Biblës sonë kishte dy gra.

(Nëse keni dhënë mësimet mbi PATRIARKËT do të ketë më pak nevojë për shpjegime këtu).

Ai nuk kishte planifikuar të kishte dy gra. Jakobi e kishte dashur Rakelën dhe donte të martohej me të. I ati i Rakelës i premtoi Jakobit se ai mund të martohej me të me kusht që ai të punonte shtatë vjet. Pasi Jakobi punoi për shtatë vjet, I ati i Rakelës i punoi një kurth Jakobit dhe e martoi me motrën e saj më të madhe, Lean. Jakobi nuk e donte Lean. Ai ende e donte Rakelën dhe donte ta merrte për grua. Babai i saj tha se Jakobi mund të martohej me

Rakelën gjithashtu nëse do të punonte edhe shtatë vjet të tjera. Ligjet e atij vendi në atë kohë ishin të ndryshme nga tonat dhe shumë burra kishin më tepër se një grua. Kështu, Jakobi u martua edhe me Rakelën. Sidoqoftë kjo nuk ishte zgjedhja më e mirë dhe pasuan shumë mundime.

Lea ishte xhelozë për motrën e saj sepse Jakobi donte Rakelën dhe jo atë. Lea shpesh përpiqej që të tërhiqte vëmendjen e Jakobit më shumë se e motra. Lea mendonte se do të ishte e lumtur në se Jakobi do t'i kushtonte po aq vëmendje sa ç'i kushtonte Rakelës. Jakobi nuk zgjodhi Lean për grua. Ai kishte zgjedhur dhe dashuronte Rakelën. Nuk ishte çudi që Lea u bë ziliqare. Por një ditë ndodhi diçka që e bëri Lean shumë të lumtur. Ajo lindi një djalë - birin e parë të Jakobit. "Tani burri im do të më dojë mua" - tha ajo. Ajo i vuri djalit emrin Ruben që do të thoshte - "Pa shih, një djalë!"

Pas disa kohësh Lea lindi një djalë tjetër dhe më pas një tjetër. Ata u quajtën Simeon dhe Levi.

Rakela u bë xhelozë. Bibla thotë: "Rakela kishte zili për motrën e saj". Rakela nuk kishte fëmijë ndërsa Lea në këtë kohë kishte katër djem. Djali i saj i katërt ishte Juda.

Pikturë 1-2

Sa herë që lindte një djalë i ri, Lea ishte e sigurt se Jakobi do ta donte atë më shumë se Rakelën. Por kjo nuk ndodhi dhe Lea ishte xhelozë.

Rakela nuk duronte të shihte fëmijët që kishte Lea. Po, Jakobi e donte atë, por ajo ishte kaq ziliqare për Lean sa tha: "Unë do të vdes në qoftë se nuk lind fëmijë". Dy motrat u grindën, bënë fjalë dhe intriga kundër njëra tjetrës. Gjërat sa vinin e keqësoheshin. Kështu ndodh me zilinë e smirën. Shpesh fillon me një mendim të fshehtë. Askush përveç Perëndisë nuk e di se ju e keni zili vëllanë tuaj sepse është më i zgjuar. Zilia juaj ndaj lodrave të shokut tuaj mund të jetë një e fshehtë. Por KUJDES *(Ngrini mjetin viziv)* - se ju po zemëroni Perëndinë. Perëndia thotë në Bibël se zilia është mëkat dhe çon në grindje (Jakobi 3:16).

Ndodh kështu - *(Mësues, përdorni një fill për të lidhur një fëmijë ndërsa ju flisni).*

Zilia fillon në zemrën tuaj; ju mendoni shpesh

mendime lakmitare. Pastaj ju grindeni me atë njeri që ka lodra më të mira ose rroba më të bukura. Ju jeni i inatosur dhe thurni kurthe keqdashëse. Gjërat keqësohen - ju e urreni atë njeri. Ju e filluat me këto gjëra të gabuara dhe nuk mund të çlirohëni prej tyre.

(Tregoni se si djali i vogël nuk mund të çlirohet vetë dhe lëreni të lidhur deri më vonë).

Ç'gjë e tmerrshme është zilia. Nuk duhet të çuditemi që Perëndia na paralajmëron të Ruhemi prej saj. Ajo solli të njëjtat shqetësime dhe trishtime në shtëpinë e Jakobit gjithashtu.

Por ndodhte që në atë shtëpi të kishte edhe lumturi. Sa herë që lindte një fëmijë, Lea ishte e gëzuar. Një fëmijë u quajt Asher që do të thoshte 'i lumtur'. Sigurisht që edhe Jakobi ka qenë i lumtur gjithashtu me gjithë këta fëmijë. Ishin dhjetë bij dhe një vajzë por asnjë prej tyre nuk ishte i Raketës.

(Mësues, është më mirë të shprehëni kështu sesa të përmendni të gjitha emrat e fëmijëve të grave, në qoftë se fëmijët nuk bëjnë pyetje).

Por, më në fund lumturia i buzëqeshi edhe asaj. Bibla thotë se Perëndia e kujtoi Raketën dhe iu përgjigj lutjeve të saj. Ai i dha asaj një djalë.

Pikturë 1-3 *(Jakobi, Rakela, dhe bebi)*

"Do ta quaj Jozef" - tha ajo, - "Unë e di se Perëndia do të më japë edhe një djalë tjetër".

Djali i vogël Jozef i solli shumë gëzim Raketës dhe Jakobit. Jakobi dukej deri diku më i lumtur me këtë djalë sesa me të tjerët. Marrëzisht ai i kushtoi më shumë kujdes Jozefit. Kjo ndodhi sepse ai e donte shumë Raketën dhe djali i saj ishte shumë i veçantë për të. E merrni me mend si ndjeheshin vëllezërit e tjerë ndaj Jozefit? Po - ata ishin ziliqarë.

Jozefi ishte bërë gjashtë vjeç kur Raketës i lindi një djalë tjetër. Ajo kishte pasur të drejtë kur kishte thënë se Perëndia do t'i jepte një djalë tjetër. Por lindja e këtij djali solli më shumë trishtim. Menjëherë pas lindjes së tij, Rakela vdiq. Jakobi e quajti djalin e ri Benjamin. Ky ishte djali i tij i dymbëdhjetë, djali i fundit.

Pikturë 1-4

Ç'familje e madhe! Dymbëdhjetë djem. A do të dëshironit të bënit pjesë në një familje kaq të madhe? Kjo ishte një familje shumë e veçantë. Ishte origjina e kombit që Perëndia i

kishte premtuar Abrahamit. Ata u quajtën fëmijët e Izraelit. Pasardhësit e tyre më vonë (fëmijët e bijve të tyre dhe kështu me radhë) u quajtën Judenj. Sot Judenjtë jetojnë në vende të ndryshme në të gjithë botën. Shumë prej tyre jetojnë në tokën që Perëndia i premtoi Abrahamit, në tokën e Izraelit. Në të vërtetë Izrael ishte emri i ri që Perëndia i vuri Jakobit (Zanafilla 35:9-13).

Izraeli është toka ku jetoi Jakobi dhe familja e tij. Vitet kalonin dhe Jozefi u rrit duke parë shpesh zilinë e vëllezërve të tij. Por ai ndryshonte prej tyre. Askund në Bibël nuk lexojmë të thuhet se ai ishte ziliqar. Jam e sigurt se ai shpesh dëshironte që nëna e tij të ishte gjallë, madje atë ndoshta e kishin tunduar të ishte ziliqar për vëllezërit e tjerë që e kishin nënën e tyre. Por Perëndia ishte edhe Perëndia i Jozefit. Jozefi e donte dhe i bindej Atij. Kjo është e vetmja mënyrë si ne mund të çlirohemi prej zilisë dhe çdo mëkati tjetër. JU nuk mund të çlirohëni vetë *(tregoni fëmijën e lidhur që nuk mund të çlirohet vetë).*

Vetëm një Njeri mund ta bëjë këtë gjë për ju. Ky është Jezus Krishti, Biri i vetëm i Perëndisë - Ai vdiq në kryq për t'ju çliuar juve të gjithë. Unë mund ta pres këtë fill *(pritni atë dhe zgjidhni fëmijën)*, por vetëm Jezus Krishti mund t'ju çlirojë nga mëkati. Perëndia thotë në Bibël: "Pra nëse Biri do t'ju bëjë të lirë, do të jeni me të vërtetë të lirë" (Gjoni 8:36). Nëse me të vërtetë doni të jeni të lirë besoni në Jezus Krishtin që mund ta bëjë këtë për ju, besoni në Të sot. Atëherë ju do të jeni të lirë ta doni dhe t'i bindeni Perëndisë edhe kur të tjerët përreth jush nuk e bëjnë këtë.

Mundet që ju mendoni: "Po, unë dua të jem i lirë, nuk dua të jem më i pushtuar prej mëkati. Por unë ende nuk e kuptoj si mund të bëhem i lirë". Unë do të isha shumë e kënaqur t'ju shpjegoja më tepër nga Bibla rreth kësaj çështjeje. Kur të mbarojë takimi, ju lutem qëndroni të ulur që unë të di se ju dëshironi të flisni me mua. Perëndia mund t'ju ndryshojë juve, Ai e bëri këtë me Jozefin. Është me të vërtetë e rëndësishme të dini si Perëndia mund t'ju çlirojë nga mëkati dhe t'ju ndryshojë ashtu siç bëri me Jozefin.

Pikturë 1-5

Kur ishte shtatëmbëdhjetë vjeç Jozefi punonte si bari së bashku me vëllezërit e tij më të rritur. Disa herë vëllezërit e tij bënë faje

shumë të rënda dhe Jozefi ia tregoi të atit. Kjo i zemëroi shumë vëllezërit e tij.

Jakobi vazhdonte të tregonte se Jozefi ishte biri i tij i preferuar. Të kesh fëmijë të preferuar në familje shkakton gjithmonë probleme dhe kështu ndodhi edhe në këtë familje. Veçanërisht kur Jakobi i bëri Jozefit një dhuratë të bukur.

Pikturë 1-6

Ishte një rrobë me ngjyra të ndritshme dhe shumë e veçantë, që tregonte se njeriu që e vishte ishte më i nderuar se të tjerët. Jam e sigurt se vëllezërit murmuritën me njëri tjetrin dhe i folën atij me inat. Bibla thotë se ata e urrenin Jozefin. Ata me të vërtetë ishin të pushtuar prej zilisë. Ata dukeshin se nuk kujdeseshin fare që po zemëronin Perëndinë.

Një ditë Jozefi kishte diçka shumë të rëndësishme për t'i treguar familjes së tij. Ata të gjithë u mbledhën për të dëgjuar. "Unë pashë një ëndërr" - tha ai. "Një ëndërr të çuditshme. Ne po punonim të gjithë në fushë duke lidhur duaj gruri. Tufa ime u ngrit dhe qëndroi në këmbë. Ndërsa duajt tuaj qëndruan të përkulura përreth tufës time". "Pra ti mendon se do sundosh mbi të gjithë ne!" - thirrën ata me përçmim.

"Ne të përkulemi para teje?"

"Kurrë!"

Ata e urrenin Jozefin më shumë se kurrë dhe i vunë atij nofkën - "Ëndërrimtar".

Në ato kohë Bibla nuk ishte shkruar ende prandaj ndonjëherë Perëndia i jepte mesazhet e tij në ëndrra. Nëpërmjet ëndrrës së Jozefit Perëndia po i thoshte atij diçka, por vëllezërit nuk deshën të dinin. Zilia i kishte pushtuar ata së tepërmi sa që nuk deshën të dëgjonin as mesazhin e Perëndisë.

Zilia mund ta bëjë këtë edhe në jetën tuaj gjithashtu. Ajo mund t'ju pushtojë në mënyrë të tillë sa t'ju bëjë të mos dëgjoni Fjalën e Perëndisë. Kështu ju nuk doni të dëgjoni si mund të bëheni të lirë nga mëkati. Duhet të bëni KUJDES. Kini mendjen, jeni në rrezik. Mëkati ose fajet e rënda që ju kanë pushtuar do t'ju mbajnë larg Perëndisë përgjithmonë. Ju duhet të çlirohëni. "Pra nëse Biri do t'ju bëjë të lirë, do të jeni me të vërtetë të lirë" (Gjoni 8:36).

A nuk do t'i besoni atij për t'ju bërë të lirë? Mund t'i thoni Atij që mëkati dhe fajet ju kanë pushtuar. Falënderojeni Atë që vdiq për

t'ju bërë të lirë dhe kërkojini Atij që ta bëjë këtë gjë edhe për ju tani.

Ruajuni që të mos vazhdoni me zilinë tuaj siç bënë vëllezërit e Jozefit. Herën tjetër do të shikojmë nëse gjërat shkuan për më mirë apo për keq.

Mësues, rrini disa çaste në qetësi në mënyrë që fëmijët t'i përgjigjen në zemrat e tyre Fjalës së Perëndisë).

Pyetje Përmbledhëse:

1. Pse Lea dhe Rakela ishin ziliqare me njëra-tjetrën?
2. Si fillon zilia në zemrën tuaj?
3. Ku mund t'ju çojë zilia?
4. Sa djem kishte Jakobi?
5. Si tregoi Jakobi që Jozefi ishte djali i tij i preferuar?
6. Si mund të lirohëni prej zilisë?
7. Pse Jezus Krishti mund t'ju bëjë të lirë?
8. Pse nuk mund të çlirohëni vetë prej saj?
9. Ç'nofkë i vunë vëllezërit Jozefit?
10. Cila ishte ëndrra e tij?
11. Kush ishte vëllai më i vogël i Jozefit?

Sugjerim për Aktivitete

Mund ta zgjatni programin tuaj edhe për një çerek ore gjatë së cilës fëmijët mund të bëjnë një "rrobë të Jozefit". Bëni disa rroba prej kartoni sipas modelit të bashkangjitur. Secili prej fëmijëve ta kopjojë, ta presë rrobën dhe të zbukurojë vetëm mëngët. Përdorni rrobat si një nxitje për pjesëmarrjen e fëmijëve. Fëmijët të ngjyrosin një rrip kartoni çdo javë që marrin pjesë. Kur rroba të ketë përfunduar mund ta marrin në shtëpi.

(shiko faqe 30)

MËSIMI 2

Jozefi shitet prej vëllezërve të tij

Shkrimi e Shenjtë:	Zanafilla 37:9-35; Zanafilla 42:21,22.
E Vërteta Qendrore:	Të gjithë fëmijët e Perëndisë kalojnë vështirësi.
Zbatimi:	për fëmijët e shpëtuar: të kuptojnë se sprovat janë për të mirën tuaj dhe se Perëndia është me ju kur i kaloni ato.
Plani i Mësimit:	
Fillimi:	Si punohet ari për të prodhuar stolitë?
Zhvillimi e ngjarjeve:	<ol style="list-style-type: none">1. Jozefi tregon ëndrrën e tij të dytë.2. Vëllezërit e urrejnë edhe më shumë Jozefin. - VQ3. Jakobi dërgon Jozefin të gjejë vëllezërit e tij.4. Jozefi shkon në Sikem. VQSH5. Ai i gjeti ata në Dothan.6. Vëllezërit e shohin prej së largu dhe bëjnë komplot kundër tij.7. Ata e hedhin atë në një pus. VQSH
Pika Kulmore:	8. Ata ia shesin atë tregtarëve. VQSH
Përfundimi:	9. Ata i çojnë Jakobit veshjen e Jozefit. VQSH (gjithashtu një sfidë e vogël për fëmijët e pashpëtuar)
Mjetet Vizive:	Piktura 2-1-6
Vargu Për T'u Mësuar Përmendësh:	<i>Perëndia është për ne një strehë dhe një forcë, një ndihmë gjithnjë e gatshme në fatkeqësi. (Psalmi 46:1).</i>

Ky mësim është kryesisht për fëmijët e shpëtuar. Ilustrimi i mëposhtëm i Ungjillit është për të vazhduar thirrjen për fëmijët e pashpëtuar dhe duhet të përfshihet në një pjesë tjetër të programit.

Historia është për disa zogj të bukur që ishin për t'u shitur. Ato mbaheshin në një kafaz të madh. Sigurisht që ata përpiqeshin të dilnin jashtë, por nuk mundeshin. Një ditë vjen një burrë dhe pyet: "Sa kushtojnë këta zogj?" Ata kushtonin shumë shtrenjtë, prandaj ishte e çuditshme që burri vendosi t'i blinte që të gjithë. Ai bëri pagesën, bëri tutje dhe hapi kafazin. Të gjithë zogjtë fluturuan - më në fund të lirë! Ai pagoi çmimin për t'i bërë ata të lirë. Nëse nuk e njihni Zotin Jezus si Shpëtimtarin tuaj, ju jeni të pushtuar nga mëkati dhe Satani. Zoti Jezus erdhi të na bënte të lirë. Ai pagoi një çmim të lartë. Ai vdiq në kryq për vajzat dhe djemtë, burrat e gratë që ishin të pushtuar prej mëkatit. Ai tregoi se mëkati dhe vdekja kurrë nuk mund ta pushtonin më, kur u Ai kthye përsëri në jetë. Ai mund t'ju çlirojë prej mëkatit në qoftë se ju do të besoni në Të. Kujtoni vargun e Biblës që mësuam javën e fundit: "Pra nëse Biri do t'ju bëjë të lirë, do të jeni me të vërtetë të lirë" (Gjoni 8:36).

HYRJE

(Mësues, mbani lart diçka prej ari, një unazë ose një karficë).

Ari është shumë i çmuar. A mund të më thoni se nga vjen ari? Po, shpesh gërmohet dhe kur del jashtë toke nuk duket fare si i tillë. Duhet të nxehet shumë që të nxirren të gjitha gjërat që nuk janë prej ari me qëllim që ari të mbetet i pastër. Pasi bëhet kjo, ai është gati për të bërë unaza apo gjëra të tjera. Në një farë mënyre Jozefi është si ari. Tek dëgjoni përpikuni të mendoni pse është kështu. Pse është Jozefi si ari? Do t'ju pyes se ç'mendoni për këtë në fund të mësimit të Biblës.

MËSIMI

Pikturë 2-1

"Pashë një ëndërr tjetër" - tha Jozefi një ditë. Vëllezërit e tij nuk u gëzuan për këtë, megjithatë e dëgjuan. Babai i tij Jakobi e dëgjoi gjithashtu. "Pashë në ëndërr sikur dielli, hëna dhe njëmbëdhjetë yje u përkulën para meje" - vazhdoi Jozefi.

"A duhet që unë, nëna jote (duke nënkuptuar Lean) dhe vëllezërit e tu të përkulemi para teje?" - e pyeti Jakobi i çuditur. Vëllezërit u përshkuan nga zemërimi, zilia dhe inati. Ç'do të mendonte më tej ky vëllai i tyre? Ata i vunë nofkën "Ëndërruesi" dhe e urryen atë shumë. Perëndia po thoshte diçka nëpërmjet këtyre ëndrrave, por vëllezërit nuk ishin të interesuar. Ata madje nuk donin të dëgjonin se ç'thoshte Perëndia. Ata nuk deshën të dëgjonin as Jozefin dhe ia bënë të qartë këtë atij. Jozefi ishte ai që besonte në Perëndinë dhe megjithatë ai kishte shumë mundime. Vëllezërit ishin të këqij, ata e urrenin atë dhe e shprehnin urrejtjen e tyre. Kështu ndodh shpesh me fëmijët e Perëndisë. Mbreti David që shkroi shumë prej Psalmeve në Bibël, shpesh i tregonte Perëndisë sa e vështirë ishte jeta për të, ndërsa ata që nuk e deshën Perëndinë dukej se kishin më pak probleme. Zoti Jezus tha se ata që e ndjekin Atë do të kenë mundime (Gjoni 16:33). Të gjithë fëmijët e Perëndisë, ata që besojnë Jezus Krishtin si Shpëtimtarin e tyre, kanë mundime - sigurisht jo gjithmonë. Ndoshta ju jeni i vetmi i krishterë në familjen ose në klasën tuaj dhe është shumë e vështirë për ju. Mundet që ju të keni një sëmundje të vazhdueshme. A keni menduar: "Është më e

vështirë për mua sesa për këdo tjetër" ose "Nuk është e drejtë, unë jam i krishterë". Mbani mend, ndodh me të gjithë fëmijët e Perëndisë një herë. Unë kam probleme gjithashtu, edhe Jozefi kishte.

Ishte e rëndë të dëgjoje talljet e vëllezërve. Jam i sigurt se Jozefi ishte shumë i kënaqur që vëllezërit u larguan nga shtëpia për t'iu kujdesur për delet e atit të tyre.

Pasi kishin qenë larg për disa kohë, Jakobi ose Izraeli siç e quanin shpesh, u shqetësua për ta. "Eja këtu Jozef" - e thirri të birin një ditë. "Dua të të dërgoj tek vëllezërit e tu. Ata po ruajnë kopetë e dhenvë në Sikem".

"Ja ku jam" - u përgjigj Jozefi duke dashur të thoshte: "Jam gati të shkoj".

"Shiko nëse gjithçka shkon mirë me ta. Shiko nëse kanë probleme me tufat e dhenvë dhe më sill fjalë për gjithçka" - i tha i ati.

Jozefi iu bind me dëshirë atit të tij, megjithëse e dinte se vëllezërit e tij e urrenin.

Udhëtimi nga shtëpia për në Sikem ishte i gjatë, rreth pesëdhjetë milje. Pesëdhjetë milje duke ecur por pa dëshiruar të takonte vëllezërit e tij në fund të udhëtimit. Po, ishte e vështirë, por Jozefi e bëri sepse ishte e drejtë. Ndonjëherë ju djem e vajza të krishterë keni mundime pikërisht sepse veproni drejt.

Më lini t'ju tregoj për Suzanën. Ajo vendosi që të mos ta linte jashtë lojërave të tyre Nadën, shoqen e re. Në pushimin e mësimit ajo i kërkoi asaj të luante me to. Kur vajzat e tjera e panë i thanë: "Nëse do të luash me Nadën, nuk duhet të rrish me ne". Ishte e rëndë për Suzanën. Kjo ndodhi sepse ajo bëri atë që ishte e drejtë. Perëndia nuk ka premtuar që fëmijët e tij nuk do kenë telashe. Jozefi e dinte se do ishte e rëndë kur ai të takonte vëllezërit e tij. Po ku ishin ata? Jozefi kishte ecur gati dy ditë para se të arrinte në Sikem. As djemtë, as delet nuk dukeshin gjëkund.

"Çfarë po kërkon?" - e pyeti një i panjohur.

"Po kërkoj vëllezërit e mi" - u përgjigj Jozefi.

"Më thuaj të lutem, a e di se ku ndodhen?"

"Ata kanë ecur përpara" - shpjegoi burri. "I dëgjova tek thoshin se do të shkonin në Dotan".

Dotani ishte pesëmbëdhjetë milje më larg, por Jozefi u gëzua për lajmin dhe u nis t'i gjente.

Kur ai ishte ende larg prej tyre ata e dalluan.

"Shikoni," thanë ata, "ja tek po vjen Ëndërrimtari!" Vëllezërit menduan se ç'do të bënin me vëllanë kur të vinte tek ata.

Pikturë 2-2

"E shikoni këtë pusin e zbrazur," tha njëri prej tyre. "Le ta vrasim dhe trupin e tij ta hedhim këtu brenda. Dhe pastaj të themi se e kanë shqyer bishat. Atëherë do të shohim se ç'do të ndodhë me ëndrrat e tij."

Por, Rubeni më i vjetri i vëllezërve nuk donte që vëllezërit të bënin një gjë të tillë. "Mos mëkatonni kundër fëmijës, mos e vrisni atë," tha Rubeni. "Më mirë ta hedhim në pus (*në pusin bosh*) pa e vrrarë."

VQ: Rubeni mendonte të kthehej e ta nxirrte Jozefin nga pusi, natyrisht pasi të ishin larguar vëllezërit e tij. Ai i kishte frikë vëllezërit, edhe pse ishte më i madh se ata. Nuk është lehtë të flasësh kundër të keqes kur je i vetëm, megjithëse është i vetmi veprim i drejtë që duhet bërë. Dhe Rubeni nuk foli më.

Pikturë 2-3

Kur erdhi Jozefi, ata e kapën dhe i hoqën rrobën e veçantë nga trupi. Jozefi e pa se ata kishin bërë plane të këqija. Ai u përpoq të bisedonte me ta, por ata refuzonin ta dëgjonin. Dhe e hodhën Jozefin në pus.

Kjo ndodhi kaq shpejt sa Jozefi nuk arriti as të kuptonte se ç'po ndodhte. Duke gjetur një shkak, Rubeni u nda nga vëllezërit.

Kjo ishte gjëja më e keqe që i kishte ndodhur Jozefit. Vëllezërit e bënë dhe Perëndia nuk i ndaloj. Mund të jemi të sigurt se kur këto gjëra ndodhin, Perëndia i lejon ato për një arsye. Ndonjëherë Perëndia i përdor vështirësitë për të na mësuar që të besojmë në Të. Ashtu si nxehtësia e bën arin të pastër, mundimet e bëjnë besimin tonë të pastër dhe të fortë. Ishte e njëjta gjë edhe me Samantën. Ajo nuk mund ta kuptonte pse babai i tyre nuk afrohej më me ta. Samanta e njihte Zotin Jezus si Shpëtimtarin e saj, ajo ishte fëmijë e Perëndisë. Gjatë atyre muajve të vështirë ajo qante vazhdimisht dhe i tregonte shpesh Perëndisë sa e mërziur dhe e lënduar ishte ajo. Në të vërtetë, gjatë asaj kohe ajo kishte biseduar me Perëndinë më shumë sesa më parë kur jeta e saj kishte qenë më e lehtë. Perëndia ishte vërtet forca dhe streha e saj dhe Ai ishte më real për të. Ajo gjithashtu mësoi të bënte gjëra të vogla për të ndihmuar

Nënë e saj. (*Ky mësim dhe zbatim është bazuar te 1 Pjetrit 1:7*).

Perëndia i shndërroi mundimet e Samantës për të mirë dhe unë jam e sigurt se Ai ia doli mbanë edhe me Jozefin gjithashtu. Por ishte e vështirë të kujtoje këtë ndërsa ai vështronte lart prej gropës së thellë.

Pikturë 2-4

Vëllezërit nuk ia vunë veshin lutjeve të Jozefit për ta ndihmuar të dilte jashtë gropës. Jozefi dëgjohej tek qante nga fundi i gropës: "Mos më lini këtu ... Judë, më nxirrni jashtë ... Simeon, pse po ma bëni këtë? ... Levi, më ndihmo!" Por askush nuk ia vuri veshin ... vëllezërit u ulën të hanin drekë!!!

Është e lehtë të kuptohet që ata ishin aq të poshtër sa të qeshnin e të talleshin për atë që i kishin bërë Jozefit. Tek po hanin, ata vunë re një grup tregtarësh mbi deve duke ardhur drejt tyre. Papritur Judës i lindi një ide të cilën ua tregoi vëllezërve.

Pikturë 2-5

"Ç'të mirë do të kemi po ta vrasim vëllanë tonë dhe ta fshehim këtu?" - pyeti ai. U duk se Juda nuk kishte vendosur të ndiqte sugjerimin e Rubenit. Megjithatë, ata po diskutonin përsëri që Jozefi të vdiste. "Ejani" - u tha ai vëllezërve - "le t'ua shesim atë tregtarëve të këtij karvani. Kjo do të ishte më e mirë se sa ta vrisnim atë. Në fund të fundit ai është vëllai ynë. Ne mund të nxjerrim fitim prej tij". (*Fjalë e fundit u mor nga vargu 26, 'ç'përfitim...'*) Juda mund të ketë nënqeshur me idenë e tij të mençur. Edhe vëllezërit e tjerë u pajtuan me të.

Ata e nxorën Jozefin jashtë gropës dhe e ofruan atë për shitje. Bile diskutuan edhe për çmimin. "Njëzet copa argjendi. Kaq mund t'ju jap" - u tha tregtari. Juda dhe të tjerët pranuan dhe Jozefi u shit për aq para ... për njëzet copa argjendi.

Karvani i deveve vazhdoi rrugën duke marrë Jozefin me vete. Vëllezërit e tij kurrë nuk pritnin ta shihnin atë përsëri.

Jozefi u mor në një tokë të huaj nga njerëz që nuk i njihte. Ishte kaq mizore dhe e padrejtë. Ai ishte i vetmi në familje që jetonte për të gëzuar Perëndinë dhe po kishte kaq shumë mundime. Mbani mend se Zoti Jezus tha se ata që e ndjekin Atë do kenë vështirësi. Në Bibël ka disa fjalë të mrekullueshme për Jozefin

kur shkon në tokën e huaj. Ne lexojmë: "por Perëndia ishte me Jozefin" (Veprat e Apostujve 7:9). Kjo ndryshoi gjithçka. Nëse Zoti Jezus është Shpëtimtari juaj, të jeni të sigurt se Perëndia është me ju çfarëdo që të ndodhë. Këtë e mësuam në vargun përmendësh. A e themi së bashku? "*Perëndia është për ne një strehë dhe një forcë, një ndihmë gjithnjë e gatshme në fatkeqësi*" (Psalmi 46:1).

Kur në shtëpi ka probleme të mëdha, kur jeni të sëmurë, kur shokët vihen kundër jush, Perëndia është gjithmonë me ju. Ai do t'ju ndihmojë t'ia dilni mbanë. Ndoshta ndjeheni të vetmuar, por në të vërtetë nuk jeni vetëm. Jozefi mund të ndjehej i vetmuar, larg prej babait, prej vendit të tij, por ai nuk ishte larg prej Atit të tij Qiellor.

Pikturë 2-6

Rubeni ndjente pak dhembshuri në zemër për Jozefin. Ashtu siç e kishte vendosur, ai u kthye te gropa për të nxjerrë jashtë Jozefin. Duke vështruar në errësirën e gropës, ai nuk mundi ta dallonte Jozefin. Ai mendoi se ndoshta ishte tepër errët dhe thirri: "Jozef". Asnjë përgjigje. Pastaj Rubeni e kuptoi se Jozefi nuk duhej të ishte atje!

Ai nxitoi të gjente të tjerët. "Ai ia ka mbathur!" - thirri ai. "Ai nuk është në gropë. Ku mund të shkoj që ta gjej atë?"

Bibla nuk e thotë si ia shpjeguan ata Rubenit zhdukjen e Jozefit. Meqenëse ishte më i madhi, Rubeni ishte i sigurt që babai do ta quante atë përgjegjës për këtë. "Ç'mund t'i them babait?" - mund të ketë pyetur ai.

Ata e vendosën së bashku se ç'do të bënin. Ata therën një nga dhitë dhe e zhytën rrobën e veçantë të Jozefit në gjakun e dhisë. Pastaj ata e morën rrobën me vete në shtëpinë e atit të Jozefit. "Ne gjetëm këtë" - gënijën ata. "Është kjo rroba e birit tënd?"

Jakobi e njohu që ishte e tij. "Oh, kjo është rroba e birit tim" - tha ai. "Një bishë e egër duhet ta ketë shqyer atë. Padyshim e ka bërë copa-copa".

Ishte shumë e trishtueshme të shihje brengën e Jakobit. Asgjë nuk mund ta ngushëllonte atë. (Padyshim që bijtë e tij nuk kishin vendosur t'i tregonin të vërtetën). "Do të mbaj zi për birin tim derisa të vdes" - tha Jakobi. Dhe vajtimet e tij vazhduan ditë pas ditësh.

Deri ku i kishte shtyrë zilia vëllezërit? (*Lejoni fëmijët të përgjigjen*).

Mbani mend se ç'mësuam javën e fundit. Bëni kujdes! Është e trishtueshme të pushtohesh prej saj si këta djem. Si ndjeheni sot? Jeni si këta vëllezër? Ju keni dëgjuar për Perëndinë, keni dëgjuar për Ungjillin, por ende jeni të robëruar prej fajeve që bëni. Nuk keni besim tek Zoti Jezus që t'ju çlirojë? Mund ta bëni këtë tani, atje ku ndodheni. Mundet që ju të jeni paksa si Jozefi. Ju e dini që jeni fëmija e Perëndisë, por nganjëherë është tepër e vështirë. Mbani mend se kjo u ndodhë ndonjëherë ose shpesh të gjithë fëmijëve të Perëndisë. Perëndia do ta përdorë mundimin ose vështirësinë që ta bëjë besimin tuaj më të fortë. Para së gjithash, Ai është me ju që t'ju ndihmojë që t'ia dilni mbanë.

Tani le të mendojmë pak për pyetjen rreth arit? (*Lejoni fëmijët të përgjigjen*).

Gjatë diskutimit të shkurtër sigurohuni që fëmijët të kuptojnë se vështirësitë e pastrojnë besimin tonë dhe ne mund të mësojmë që të besojmë vërtet në Perëndinë.

(*Përfundoni duke u lutur për fëmijët e krishterë që kanë mundime*).

Pyetje Përmbledhëse.

1. Cila ishte ëndrra e dytë e Jozefit?
2. Pse duhej të shkonte Jozefi në Shekem?
3. Pse shkoi Jozefi të kërkonte vëllezërit e tij edhe pse e dinte se ata e urrenin atë?
4. Nga e mësojmë ne se të gjithë fëmijët e Perëndisë kanë mundime?
5. Çfarë i bënë në fillim vëllezërit Jozefit kur ai l gjeti ata?
6. Për sa para e shitën ata?
7. Pse e lejon Perëndia që fëmijët e Tij të kenë mundime?
8. Ç'mund ta ngushëllonte Jozefin ndërsa e çuan në një tokë të huaj?
9. Cili nga vëllezërit kishte vendosur ta nxirrte Jozefin prej grope?
10. Ç'bënë vëllezërit kur u kthyen tek Jakobi?
11. Çfarë besonte Jakobi për Jozefin?
12. Në ç'mënyrë ngjasonte Jozefi me arin?

MËSIMI 3

Jozefi i burgosur

Shkrimi I Shenjtë: Zanafilla 39-40

E Vërteta Qendrore: Perëndia i ndihmon fëmijët e Tij të jetojnë për Të - kudo që ata ndodhen.

Zbatimi: **për fëmijët e shpëtuar:** Kërkojini ndihmë Atij dhe provoni të vërtetën e Filipianëve 4:13

Plani i Mësimi:

Fillimi: Devetë hyjnë në Egjipt

Zhvillimi e ngjarjeve:

1. Jozefi blihet nga Potifari.
2. Jozefi merr përgjegjësi në shtëpinë e Potifarit. VQSH
3. Gruaja e Potifarit e tundon Jozefin.
4. Jozefi refuzon të mëkatojë. VQSH
5. Jozefi burgoset.
6. Ai merr përgjegjësi në burg. VQSH
7. Bukëpjekësi dhe Kupëmbajtësi futen në burg.
8. Kryebukëpjekësi dhe kryekupëmbajtësi shohin një ëndërr.

Pika Kulmore: 9. Jozefi interpreton ëndrrat e tyre. VQSH

Përfundimi: 10. Kryekupëmbajtësi e harron Jozefin.

Mjete Vizuale: Piktura 3-1-6

Vargu Për T'u Mësuar Përmendësh:

"Unë mund të bëj gjithçka me anë të Krishtit që më forcon" (Filipianëve 4:13).

Mësimi duhet zbatuar vetëm tek fëmijët që kanë gjetur shpëtimin. Kur të shpjegohet Vargu Përmendësh do ishte mirë të përfshihej edhe theksi i mëposhtëm për fëmijët e pashpëtuar.

A keni gënjyer ndonjëherë? Po - është e lehtë të gënjesh. Është e lehtë të nxehesh. Por kjo nuk është mënyra si Perëndia kërkon që ne të jetojmë. Ndoshta ju keni vendosur: "Unë nuk do të them më gënjeshtër" ose "që sot do bëhem i mirë". Por kjo nuk shkon. Ju nuk mund të mos bëni gabime. Ju nuk mund të jetoni për Perëndinë ashtu siç jeni. Është po aq e pamundur sa ç'mund të shkruajë edhe lapsi im. Ja ku është, mbi tavolinë. Unë i them: "Të lutem shkruaj", ose "Bëj një vizatim". Por kjo nuk mund të ndodhë.

Vargu i Biblës thotë: "Unë mund të bëj gjithçka me anë të Krishtit" - ky është sekret. Vetëm kur Zoti Jezus është në jetën dhe në zemrën tuaj, ju mund të jetoni në një mënyrë që e kënaq Perëndinë. Ju keni nevojë që Ai t'ju heqë të gjitha mëkatet dhe të bëhet Zoti juaj. Nëse nuk keni pranuar Krishtin, ju nuk mund të mos thoni gënjeshtër apo të nxeheni. Kur unë e ngre lapsin dhe e përdor atë atëherë ai mund të shkruajë dhe të vizatojë. Kur Krishti ju merr juve në ngarkim, ju mund të bëni "gjithçka" që ju kërkon Perëndia të bëni.

"Me anë të Krishtit që më forcon". Ai e bën të gjithë ndryshimin. Në fillim Ai ju shpëton, pastaj ju forcon. Nëse ju jeni lodhur duke u përpjekur të jeni të mirë dhe nëse me të vërtetë dëshironi të jetoni për Perëndinë, besoni në Të si Shpëtimtari juaj. Pastaj do mësoni se me anë të forcës së Tij, ju mund të

jetoni një jetë të krishterë.

MËSIMI

Pikturë 2-4

Një karvan devesh po hynte në kryeqytetin e vendit të Egjiptit. Aty shiteshin shumë sende. Parfume e beharna. Mundet edhe gurë të çmuar, ar e dru abanozi. Dhe të paktën një skllav i ri. Kush ishte ky djalë që shitej si skllav? Po, për pak kohë Jozefi do shitej si skllav.

Jozefi u ble nga Potifari që ishte një njeri i rëndësishëm në Egjipt. Potifari ishte oficer i Faraonit me detyrën "kapiten i rojeve". Dhe Potifari e vuri Jozefin në punë!

Pikturë 3-1 (Jozefi me Potifarin)

Bibla nuk na tregon se ç'punë bënte Jozefi. Por mundet që të ishte punë e rëndë dhe jo tërheqëse. Një skllav i ri duhej të bënte shumë gjëra që një skllav me përvojë nuk do të dëshironte t'i bënte. Pra ç'mendon ju se bëri Jozefi? Vari buzët? U qa? U ankua? Pyeste veten pse ndodhej aty? Shau vëllezërit e tij zemërligj? Apo tha: "Në qoftë se do të isha në shtëpi me atin tim nuk do të duhej të bëja këtë punë të keqe. Unë do ta bëj ashtu si di vetë dhe nuk do çaj kokën në është bërë mirë apo jo. Nuk dua të kem të bëj fare me këtë njeri, Potifarin".

Jo, Jozefi nuk veproi kështu.

Perëndia e ndihmoi që Jozefi të jetonte për Të megjithëse ndodhej larg shtëpisë dhe puna ishte e rëndë. Jozefi punoi mirë duke ditur se Perëndia ishte me të. Ai nuk punonte vetëm për Potifarin, ai bënte punën e tij për Perëndinë. Meqenëse ai e bënte punën kaq mirë, Potifari shumë shpejt i ngarkoi atij punë të tjera për të bërë, sepse e pa që Jozefi ishte ndryshe nga skllavërit e tjerë. Bibla thotë, "Ai e pa se Perëndia ishte me të." Perëndia nuk ka ndryshuar prej atyre ditëve. Ai është ende me fëmijët e Tij - me ata që e kanë pranuar Jezus Krishtin si Shpëtimtarin e tyre. Nëse jeni fëmija e Tij, Ai është me ju dhe do ju ndihmojë të jetoni për Të kudo që të jeni. Ndoshta mërzhiteni kur bëni punët që kini në shtëpi. I keni detyrat shkollore të mërzhitshme e të vështira? Perëndia ju kërkon t'i bëni ato që ta kënaqni Atë. Ai do ju

ndihmojë të kujtoheni që të hidhni plehrat, Ai do ju ndihmojë që të kujdeseni me dëshirë për motrën tuaj të vogël. Me ndihmën e Tij ju do të arrini maksimumin e rezultateve në shkollë. Në qoftë se jeni fëmija e Tij, Ai premtun t'ju ndihmojë. Ai s'ka për t'ju braktisur, ashtu siç nuk braktisi Jozefin.

Pikturë 3-2

Meqenëse Jozefi e kënaqi kaq shumë zotërinë e tij, Potifari e ngriti atë në detyrë. Duke qenë se Jozefi punonte me gjithë shpirt, Potifari i ngarkoi atij drejtimin e gjithë shtëpisë së tij. Jozefi qëndronte mbi të tjerët që punonin për Potifarin. Natyrisht, ai nuk pati ndonjë rritje në pagesë, sepse skllavërit nuk paguheshin! Bibla thotë se Perëndia e "bekoi shtëpinë e egjiptasit për shkak të Jozefit dhe bekimi i Perëndisë përfshiu gjithçka që kishte në shtëpi dhe në fushë." Jozefi shfaqte bindje dhe mirësi. Punën e tij ai e kryente më së miri. Për Potifarin çdo gjë po ecte si jo më mirë. Ai i kishte dhënë Jozefit kaq shumë përgjegjësi, sa Bibla thotë se Potifari nuk i njihte zotërimet e veta. Ai i besoi gjithçka Jozefit. Potifari nuk shqetësohej më për asgjë, përveç ushqimit të vet.

Pikturë 3-3

Jozefi ishte një djalë shumë i bukur. Këtë e vuri re gruaja e Potifarit. Ajo e ndiqte atë çdo ditë tek bënte punë të ndryshme brenda në shtëpi. Ajo mendonte, që Jozefi duhet të më kushtojë më shumë vëmendje mua sesa për punët e tillë. Ajo donte që ai ta dashuronte atë. Ajo ia tha Jozefit mendimin e saj, po Jozefi u shpreh kundër. Ai e dinte se kjo ishte e gabuar. Ai i tha asaj, "shiko, Ai tha, 'burri yt ka besim tek unë. Ai nuk l di fare pronat e tij. Unë jam përgjigjen për ta. Si mund të bëj unë një gabim të tillë dhe t'i marr gruan, dhe të bëj mëkatin më të madh ndaj Perëndisë?"

Pikturë 3-4

Dhe ajo vazhdoi ta ngacmonte Jozefin. Dhe ai vazhdonte të ishte indiferent ndaj saj. Një ditë kur ajo ishte vetëm në shtëpi, Jozefi hyri brenda për të bërë punët e tij. Ajo iu afrua pranë dhe e kapi atë nga rrobat, duke i kërkuar që të bënin dashuri. Jozefi i la në dorë rrobën e tij dhe doli me vrap nga shtëpia.

Të jetosh për Perëndinë shpesh nënkupton t'i thuash 'Jo' mëkatit - ashtu siç bëri Jozefi. Ndoshta në rrugën ku ju banoni ka një bandë rruqësh që përpiqet t'ju bëjë të vidhni një dyqan.

(Përdorni shembuj të atyre që marrin drogë ose një shembull të përshtatshëm).

Nganjëherë ka programe televizive ose në video që japin atë mëkat që Jozefi refuzoi të bënte me gruan e Potifarit. Perëndia ju kërkon që të mos i shihni këto gjëra. Ai do t'ju ndihmojë që ju të mos i shikoni ose të largoheni nga dhoma. Bibla na tregon se Zoti Jezus është në gjendje të ndihmojë ata që janë tunduar (Hebrenjve 2:18). Nëse jeni fëmija i Perëndisë ejani te Perëndia dhe kërkon ndihmën e Tij për t'i thënë 'jo' fajit. Kur ta bëni këtë ju "do të gjeni hir për të pasur ndihmë në kohë nevojë" (Hebrenjve 4:16). Perëndia është me ju, Ai do ju ndihmojë që ju të jetoni për Të. Ja pse Jozefi i tha 'Jo' gruas së Potifarit. Patjetër që ajo u tërbua.

Pikturë 3-5

Roba e tij mbeti në dorën e saj. Jozefi as që i përfytyronte mendimet e saj të liga. Ajo as që e mendonte që një skllav do ta injoronte në këtë mënyrë! Po, ajo do të merrte hak. Filloi të thërriste. Disa njerëz që punonin atje vrapuan atje ku ndodhej ajo.

"Vështroni" - thirri ajo tek mbante rrobën e Jozefit. "Skllavi i ri që burri im solli këtu më ofendoi. Ai u përpoq të bënte dashuri me mua. Kur unë bërtita ai la rrobën dhe ia mbathi".

Pastaj ajo e vuri rrobën mënjanë derisa burri i saj erdhi në shtëpi. Ajo i tha atij të njëjtën gënjeshtëri duke i treguar përsëri rrobën e Jozefit.

Gruaja e Potifarit ishte një grua e ligë. Ajo donte të bënte dashuri me një burrë që nuk ishte bashkëshorti i saj. Ajo ishte gjithashtu egoiste, krenare dhe e vendosur të arrinte atë që dëshironte. Kur nuk mundi, ajo tha një gënjeshtëri të tmerrshme.

Gënjeshtër i tingëlloi e vërtetë Potifarit. Ai kishte një arsye të mirë për t'u zemëruar me Jozefin dhe u nxeh me të vërtetë aq sa e futi atë në burg! Ishte e rëndë për Potifarit të humbte një skllav kaq të mirë. Por ai nuk donte që

dikush tjetër të bënte dashuri me gruan e tij dhe askush tjetër nuk mund t'i tregonte të vërtetën. Jozefi mund të ishte përpjekur por me siguri ai do të kishte besuar gruan e tij para skllavit. Pra, Jozefi ndodhej në qeli dhe Potifari u përpoq ta harronte atë.

Jozefit mund t'i jetë dukur se gjërat nuk kishin ku të shkonin më keq. Burgjet shpesh ishin të errëta, të lagështa dhe binin erë të rëndë. Por edhe aty Perëndia ishte me Jozefin. Edhe atje Perëndia e ndihmoi që ai të jetonte për Të. Jozefi nuk u qa ose ankua. Ai nuk u gjunjëzua dhe nuk ndjeu keqardhje për veten. Por ai i hyri në zemër drejtorit të burgut që u tregua dashamirës me të dhe i besoi atij punëra të ndryshme. Përfytyroni të jetoni për Perëndinë në atë vend të tmerrshëm. Po, është e mundur kur ju i përkisni Zotit Jezus. Dëgjoni këto fjalë të mrekullueshme në Bibël. "Unë mund të bëj gjithçka me anë të Krishtit që më forcon" (Filipianëve 4:13).

E shihni të pamundur për të vepruar drejt aty ku ndodheni. Mundet që askush nuk e di sa e vështirë është për ju, por Perëndia e di. Nëse jeni fëmija i Tij Ai është me ju dhe do t'ju ndihmojë. Tregojini Atij për gjithçka dhe kërkon ndihmën e Tij. Ndoshta ju dëshironi të flisni me mua dhe të lutemi së bashku. Kjo është diçka e mrekullueshme për ata që i përkasin Zotit Jezus, ne mund të ndajmë problemin tonë me një të krishterë tjetër. Nëse dëshironi të bisedojmë qëndroni në vendin tuaj pasi të ketë mbaruar takimi dhe unë do të vij tek ju. Por në qoftë se jeni fëmija i Perëndisë, Ai do ju ndihmojë të jetoni për Të dhe të veproni drejt edhe kur është tepër e vështirë. Edhe për Jozefin ishte e vështirë gjithashtu megjithëse gardiani ishte dashamirës dhe i vuri në ngarkim të burgosurit e tjerë. Por megjithatë, Jozefi ndodhej në burg për një faj që nuk e kishte kryer.

Pikturë 3-6

Një ditë Jozefi mori në ngarkim dy të burgosur të rinj. E mendoni se kush ia prezantoi ata Jozefit?

Potifari! (Kapiteni i rojeve cd. 40:4, 39:1). Ai nuk e kishte harruar atë. Ai mësoi se ende mund të kishte besim te Jozefi.

Jozefi mësoi se këta ishin njerëz që kishin punuar për mbretin e Egjiptit. Mbretërit e

Egjiptit quheshin Faraonë. Bibla thotë se Faraoni ishte zemëruar me këta njerëz megjithëse nuk e tregon shkakun.

Pikturë 4-3

Njëri prej tyre kishte qenë kryebukëpjekësi i Faraonit. Në një pallat të madh siç mund të ketë pasur Faraoni duhet të kishte shumë njerëz që gatuanin dhe piqnin gjëra të shijshme për t'i shërbyer në tryezën e mbretit. Ky i burgosur i ri kishte qenë përgjegjës i bukëpjekësve.

Tjetri ishte kryekupëmbajtësi i Faraonit. Ai ishte personi që shërbente verën ose të gjitha pijet që mbreti dëshironte. Kishte edhe të tjerë që shërbenin në tryezën e mbretit, por ky njeri ishte përgjegjës i tyre. Ai ishte shefi ose kryekupëmbajtësi.

Pikturë 4-1

Bibla thotë se Jozefi u shërbeu këtyre njerëzve që do të thotë se ai u çonte ushqimin edhe bente gjëra të tjera për ta. Ata kishin pak kohë që ndodheshin në atë vend kur një mëngjes Jozefi vuri re se ata ishin mjaft të trishtuar e të tronditur.

"Pse dukeni kaq të trishtuar sot?" - i pyeti Jozefi.

"Jemi të trishtuar për shkak të ëndrrave që pamë" - u përgjigjën ata.

Mendoni se kjo i kujtoi diçka Jozefit? (*Jepni mundësi që fëmijët të përgjigjen*).

Jozefi menjëherë mund të ketë sjellë në mend vitet e kaluara. Dhjetë vjet më pare edhe, ai gjithashtu kishte parë ëndrra të çuditshme. Ai mund të ketë menduar se siç qëndronin gjërat tani, padyshim që ato ëndrra nuk do të realizoheshin.

Pikturë 4-2

"Askush në këtë burg nuk mund të na tregojë kuptimin e këtyre ëndrrave" - thanë të burgosurit. Ata e dinin që për të shpjeguar kuptimin e ëndrrave zakonisht thirreshin magjistarët (Zanafilla 41:8). Ata ndjeheshin të pashpresë sepse atje nuk kishte magjistarë ndërsa ëndrrat dukeshin të rëndësishme.

Përgjigja e Jozefit i habiti ata. "A nuk i përket kuptimi i ëndrrave Perëndisë?" - tha ai. "Ju lutem më tregoni ëndrrat tuaja".

I pari foli kryekupëmbajtësi. "Në ëndrrën time pashë një pjergull me tri degë" - tha ai. "Unë pashë që shpejt sythat u bënë lule dhe lulët u shndërruan në veshë rrushi të pjekur. Unë pashë se mbaja në dorë kupën e Faraonit. Mora rrushin, shtrydha lëngun në të dhe ia dhashë atij".

Jozefi e kuptoi atë menjëherë. Ai tha se Perëndia e di kuptimin e ëndrrës dhe se Perëndia i kishte dhënë atij aftësinë e interpretimit të saj. Jozefi shpjegoi, "Tri degët janë tri ditë; në krye të tri ditëve Faraoni do të bëjë të ngresh përsëri kokën lart, do të rivendosë në detyrën tënde dhe ti do t'i japësh në dorë kupën Faraonit, siç bëje më parë kur ishe kryekupëmbajtësi i tij."

Dhe pastaj ai shtoi. "Të lutem të mos më harrosh kur të lirohesh. Kam kaq kohë, që dergjem në burg dhe nuk kam bërë asgjë, që të meritoj një dënim të tillë. A mund ta pyesësh mbretin, nëse është e mundur të më lirojë edhe mua? Mua më sollën fshehurazi nga vendi i Hebrenjve dhe këtu s'kam bërë gjë për t'u futur në këtë burg të nëndheshëm."

Më në fund Jozefit i lindin shpresat e lirimt nga burgu, paçka se këtë do ta bënte dikush tjetër dhe jo Potifari. Faraoni ishte një njeri më i rëndësishëm se Potifari. Ai mund ta lironte Jozefin nëse do të dëshironte.

Kryebukëpjekësi priste interpretimin e ëndrrës së tij. Interpretimi i ëndrrës së verëshërbyesit ishte i shkëlqyer dhe kryebukëpjekësi mezi priste të dëgjonte interpretimin e ëndrrës së tij nga Jozefi.

"Kjo është ëndrra ime," tha kryebukëpjekësi. "Unë kisha tre shporta me bukë të bardhë në krye. Në shportën e sipërme kisha lloj-lloj gjellësh të pjekura në furrë për Faraonin. Ndërsa po mbaja shportën mbi krye, zogjtë erdhën dhe hëngrën gjithçka që kisha në shportë."

Jozefi e kuptoi ëndrrën. Ai tha, "Tre shportat janë tre ditë. Për tre ditë mbreti do të të nxjerrë nga burgu dhe do të të dënojë me vdekje. Trupin tënd do ta hanë zogjtë."

Mendoni, ç'tmerr! Ndoshta pyesni veten pse Jozefi bëri interpretimin e kësaj ëndrrë të

tmerrshme. Mos harroni se interpretimin e ëndrrave Jozefi e bëri ashtu siç i kishte thënë Perëndia. Edhe pse ëndrra ishte e pakëndshme, ai duhej ta interpretonte ashtu siç i kishte thënë Perëndia. Ne nuk e dimë se ç'ka bërë kryebukëpjekësi. Ndoshta mund të ketë bërë diçka që të meritonte ndëshkimin me vdekje. Edhe pse e kishte të vështirë, Jozefi tha të vërtetën. Të jetosh për Perëndinë nënkupton të jesh i drejtë dhe i ndershëm. Perëndia ju ndihmon të tregoni me vërtetësi moshën tuaj edhe pse ju mund të udhëtoni më lirë në autobus po të pohoni të kundërtën. Mendoni se shitësja ju ka kthyer më shumë kusur kur keni blerë diçka. Ç'do të bënte secili nga ju? (*Lërinijet të përgjigjen*)

Është njësoj edhe kur klasa e mashtron mësuesin. Por Perëndia do ju ndihmojë të jeni të ndershëm. Ai e ndihmoi Jozefin të thoshte të vërtetën, të bënte punë të rëndomta e t'i thoshte "jo" mëkatit. Fjala e Perëndisë thotë: "Unë bëj gjithçka më anë të Krishtit që më jep mua fuqi." Dhe gjithçka nënkupton çdo gjë. Ju s'do e gjeni kurrë veten në situata të tilla ku Perëndia s'është në gjendje t'ju ndihmojë. Ishte një mrekulli si Perëndia ndihmoi Jozefin.

Mesazhi i Jozefit për kryebukëpjekësin u bë realitet. Po kështu u realizua edhe parashikimi i ëndrrës së verëshërbyesit. Bibla thotë se pas tre ditëve Faraoni kishte ditëlindjen dhe me këtë rast ai organizoi një banket. Dhe po në atë ditë ndodhën ato që kishte parashikuar Jozefi për kryekupëmbajtësin dhe kryebukëpjekësin. Dhe pastaj Bibla shton edhe një varg të trishtueshëm. "Kryekupëmbajtësi nuk u kujtua për Jozefin, por e harroi atë."

Jozefi priti e priti, por asnjë fjalë nuk erdhi nga Faraoni për lirim e tij. Ai ndjehej i pashpresë, por vazhdonte të kryente detyrat e tij në burg. Ai i kryente ato me gjithë shpirt, sikur i bënte për Perëndinë. Dhe një ditë ... Ah, kjo i takon mësimit të ardhshëm! Nuk besoj të mos merrni pjesë në atë mësime.

Unë kam skeda të vogla me mbishkrimin: "Unë bëj gjithçka nëpërmjet Jezus Krishtit." Nëse e doni Atë, merreni skedën me vete në shtëpi. Gjatë javës shkruani ndihmesën që ju dha Perëndia, ndoshta kur i kërkuat ndjesë një shoku, në larjen e pjatave apo rrëfimin e së vërtetës. Skedën silleni javën që

vjen, për të ndarë me shokët punët që bëtë me ndihmën e Jezus Krishtit.

Pyetje Përmbledhëse

1. Si ndodhi që Jozefi punonte për Potifarin në tokën Egjiptiane?
2. Pse Potifari ishte i kënaqur me punën e Jozefit?
3. Si e mësoni se Potifari ishte i kënaqur me të?
4. Në ç'mënyrë Perëndia e ndihmoi Jozefin të jetonte për Të?
5. Pse përfundoi Jozefi në burg?
6. Pse të krishterët mund të jetojnë për Perëndinë kudo që janë?
7. Një ditë Potifari e njohu Jozefin me dy të burgosur. Cilët ishin ata?
8. Pse një mëngjes kryebukëpjekësi dhe kryekupëmbajtësi ishin të brengosur?
9. Pse Jozefi ishte në gjendje të interpretonte ëndrrat?
10. Pse e kishte të vështirë të ishte i hapur me kryebukëpjekësin?
11. Ç'veprim të pakëndshëm bëri kryekupëmbajtësi ndaj Jozefit?
12. Pse krishterët janë të sigurt për ndihmën e Perëndisë për të jetuar për Të?

MËSIMI 4

Jozefi shpërblehet

Shkrimi i Shenjtë: Zanafilla 41:1-57; Zanafilla 42:6-26

E Vërteta Qendrore: Perëndia sundon mbi gjithçka, mbi këdo, gjithkund.

Zbatimi: **Për fëmijët e pashpëtuar:** Nënshtroni sundimit të Tij në jetën tuaj.
Për fëmijët e shpëtuar: Mendoni madhësinë e Tij. Adhurojeni Atë.

Plani i mësimit:

Fillimi: Është vështirë të presësh...

Zhvillimi e ngjarjeve:

1. Vazhdon burgimi i Jozefit. VQ
2. Ëndrrat e Mbretit.
3. Magjistarët nuk ishin në gjendje të interpretonin ëndrrat e mbretit.
4. Kryekupëmbajtësi kujton Jozefin. VQP
5. Jozefin e sjellin te Faraoni.
6. Jozefi interpreton kuptimin e ëndrrave. VQSHP
7. Jozefi ngrihet në përgjegjësi.
8. Shtatë vjetët e bollëkut.
9. Shtatë vjetët e zisë së urisë.

Pika Kulmore: 10. Vëllezërit e Jozefit vijnë për grurë. VQP

11. Jozefi i takon ata. VQP

Përfundimi: 12. Ata, me përjashtim të Simeonit, u kthyen në Kanaan. VQPSH

Vargu Për T'u Mësuar Përmendësh:

*"Por Perëndia ynë është në qiejt dhe bën tërë atë që i pëlqejnë".
(Psalmi 115:3)*

Mjetet Vizive: Piktura 4:1-6

Sugjerim për aktivitete të nxënësve:

Pas klubit ose në shtëpi, secili nga fëmijët mund të vizatojë një poster ku të shkruhet 'Perëndia sundon mbi ...' Pastaj zgjidhni një aspekt të sundimit të tij dhe ilustroni këtë. Tregoni posterat gjatë mësimit në javën tjetër.

MËSIMI

HYRJE

Ishte e rëndë të prisje apo jo? Kur ju pritni ditëlindjen tuaj, Krishtlindjet apo ndeshjen e futbollit ju duket sikur koha kalon shumë ngadalë.

Pikturë 4-1, 2

Kështu ishte edhe për Jozefin. Ai priste në qeli që të lirohej. Ndoshta mendonte: "Patjetër që kryekupëmbajtësi ka folur me

Faraonin dhe mundet që lajmi të vijë sot". Por nuk ndodhi ashtu. Kryekupëmbajtësi e harroi Jozefin për DY VITE TË TËRA. Gjatë kësaj kohe

Jozefi duhet të ketë menduar për ëndrrat që kishte parë kohë më parë. Ata nuk kishin kurrfarë kuptimi tani. A e kishte harruar Perëndia atë? Jo! Edhe kur ndodhin gjërat më të këqija, Perëndia ka në dorë gjithçka.

Ai sundon mbi gjithçka dhe Ai nuk i harron fëmijët e Tij. Bibla thotë: "Me fuqinë e tij Ai mbretëron në përjetësi" (Psalmi 66:7). Ai nuk është një Perëndi i dobët, Ai është Perëndi i gjithëpushtetshëm. Ai mund të bëjë gjithçka i pëlqen. Edhe kur është e vështirë t'i kuptosh për shkak të gjërave të trishtuara që ndodhin. Perëndia mbretëron gjithmonë. Megjithëse Jozefi, fëmija i Tij ndodhej në burg, gjithçka ishte në dorën e Perëndisë.

Pikturë 4-3

Një mëngjes kur kryekupëmbajtësi shkoi t'i shërbente mbretit, Faraoni ishte tepër i shqetësuar. Ai ishte rrethuar nga magjistarët më të mëdhenj dhe burrat më të mençur mbi dhe. Kryekupëmbajtësi u vuri veshin fjalëve të Faraonit.

"Unë pashë një ëndërr shumë të çuditshme natën e kaluar" - tha ai. "Pashë sikur isha ulur mbi buzën e lumit Nil. Shtatë lopë të shëndosha e të bukura dolën nga lumi dhe filluan të kullosnin në livadh. Pastaj shtatë lopë të tjera dolën nga lumi. Ato ishin kafshë kockëdala dhe shumë të shëmtuara. Ato qëndruan pranë lopëve të shëndosha dhe ... i gëlltitën ato! Unë u zgjova, rashë përsëri në gjumë dhe pashë një ëndërr tjetër. Shtatë kallinj gruri u rritën në një kërcell.

(Vetëm një kalli gruri rritet në një kërcell)

Paskëtaj shtatë kallinj gruri të boshatisur u rritën dhe gëlltitën kallinjët e trashë të grurit. Pastaj u zgjova përsëri. Cili është kuptimi i ëndrrave të mia?"

Magjistarët dhe burrat e mençur u shqetësuan tek fliste Faraoni. Ata nuk po kuptonin asgjë. Por, kryekupëmbajtësi po mendohej dhe u kujtua! Ai i foli Faraonit.

"Po më kujtohet diçka" - tha ai. Ndoshta kryekupëmbajtësi po mendonte se duhej të ishte kujtuar dy vjet më parë. Bibla na tregon se ai tha: "Mua më kujtohen fajet e mia (ose mëkatet e mia)".

Pikturë 4-4

"Faraoni ishte zemëruar me shërbëtorët e tij" - tha kryekupëmbajtësi - "dhe unë me kryebukëpjekësin u futëm në burg. Gjatë asaj kohe ne të dy pamë nga një ëndërr dhe atje ndodhej një djalë i ri që na tregoi kuptimin e tyre. Ëndrrat tona u vërtetuan tamam ashtu siç kishte thënë ai. Ai kishte qenë skllav te Potifari,

kapiteni i rojeve dhe ai ishte Çifut". (*Çifut është një fjalë tjetër për Judenjtë*).

Mbreti urdhëroi: "Shko dhe sille atë njeri këtu".

Faraoni dhe kryekupëmbajtësi nuk e njihnin dhe as e donin të vetmin Perëndi të vërtetë. Ata adhuronin perëndi të tjera. Megjithatë ata tani po bënin atë që kishte vendosur i vetmi Perëndi i vërtetë. Perëndia mbretëron mbi të gjithë njerëzit, edhe mbi ata që nuk e duan apo nuk i binden Atij. Në Bibël thuhet se njerëzit e tokës në krahasim me Perëndinë janë si karkalecat (Isaia 40:22). Juve mund të pyesni: "Pse i lejon Perëndia njerëzit të bëjnë faje?" Perëndia nuk i bëri njerëzit si robotë. Ai i lejon ata të zgjedhin. Ndoshta sot ju i morët dikujt diçka, thatë një gënjeshtër apo goditët një djalë tjetër dhe Perëndia nuk ju ndaloi dhe nuk ju dënoi. Kjo nuk do të thotë që ai nuk mundet ta bëjë këtë. Por Ai është dashamirës dhe i duruar gjithashtu. Për një kohë Ai pret që ju të ktheheni nga mëkati juaj tek Jezus Krishti. Nëse nuk e bëni këtë, një ditë kur të takoni Perëndinë Ai do ju gjykojë për çdo faj që keni bërë. Pastaj ju do të kuptoni që Ai sundon sepse asnjë mëkat që ju keni bërë nuk do të kalojë pa u ndëshkuar. Bibla thotë se pas vdekjes vjen gjykimi i Perëndisë. Atëherë gjithkush do të shohë se Perëndia është "*i lumi e i vetmi Sundimtar*" (I Timoteut 6:15).

Deri në atë kohë Perëndia i lë njerëzit të zgjedhin si të jetojnë. Sidoqoftë ata nuk mund të bëjnë atë që Ai ua ndalon. Perëndia bëri të mundur që Faraoni dhe kryekupëmbajtësi të kryenin vullnetin e Tij.

Sa i gëzuar ishte Jozefi kur erdhi lajmi. "Ti duhet të shkosh në pallat". Atë e liruan menjëherë. U rrua, u vesh dhe e shpunë te Faraoni.

"Unë kam parë një ëndërr dhe askush këtu nuk mund të më thotë kuptimin e saj" - shpjegoi Faraoni. "Kam dëgjuar se ju i kuptoni ëndrrat dhe mund të thoni domethënien e tyre". Dëgjoni me kujdes përgjigjen e Jozefit. "Unë nuk mund të tregoj se ç'thonë ëndrrat" - tha ai. "Perëndia mund të thotë kuptimin e tyre". Kryekupëmbajtësi duhet të jetë kujtuar se Jozefi e tha këtë edhe para se të shpjegonte ëndrrën e tij. Faraoni ia përsëriti ëndrrat Jozefit ashtu siç ua tregoi ato burrave të mençur dhe magjistarëve më parë. Këtë radhë ai tregoi diçka më tepër se radhën e parë. "Unë kurrë nuk kam parë lopë kaq të dobëta në gjithë tokën e Egjiptit si ato që dolën nga lumi. Pasi lopët e

dobëta gëlltitën lopët e shëndosha, ato ishin ende të dobëta dhe të shëmtuara. Nuk mund të shihje ndonjë ndryshim në krahasim me më parë".

Faraoni shtoi: "Unë ua tregova këto ëndrra magjistarëve, por ata nuk mund të m'i shpjegonin". "Perëndia i tregoi Faraonit se ç'do të bëjë Ai" - tha Jozefi. (Vëreni se ai vazhdonte të fliste për Perëndinë e tij). "Të dyja ëndrrat kanë të njëjtin kuptim. Shtatë lopët e shëndosha dhe shtatë kallinj të e grurit janë shtatë vjet. Këto janë shtatë vite të mira. Shtatë lopët e mjera dhe shtatë kallinj të e boshatisur tregojnë shtatë vite urie. Këtë desha të thosha kur thashë se Perëndia po i tregon Faraonit se ç'do të bëjë Ai" - shpjegoi më qartë Jozefi. "Do të ketë shtatë vite me bollëk e begati në gjithë tokën e Egjiptit. Të korrat do jenë më të mbara se kurrë më parë. Do të ketë më shumë ushqim sesa njerëzit kanë nevojë të hanë. Por pas këtyre viteve të begata do vijnë shtatë vjet zie. Nuk do të ketë prodhim. (Ndoshta nuk do bjerë as shi?) Zia do jetë kaq e tmerrshme sa njerëzit bile do harrojnë vitet e mbara që kaluan. Do të jetë shumë e rëndë".

Jozefi e bëri të qartë se ai po shpjegonte kuptimin e ëndrrës vetëm sepse Perëndia ia kishte treguar atë atij. Perëndia i njeh mendimet dhe ëndrrat tona, Perëndia njeh kuptimin e gjithçkaje. Ai e di se ç'do të ndodhë dhe se ç'ka ndodhur. Në qoftë se Perëndia nuk do njihje gjithçka, Ai nuk do mbretëronte mbi gjithçka, Ai do të kapej në befasi një herë. Por Ai njeh gjithçka, Bibla e bën të qartë se Ai bile njeh çdo gjë të vogël rreth nesh.

Dëgjoni këto fjalë nga Bibla (*lexoni Psalmin 139:2-4*). Në qoftë se nuk e doni Zotin Jezus, nuk e kuptoni sa e frikshme do të ishte kur të takonit këtë Sundues të Gjithëfuqishëm. Ju s'do të jeni në gjendje t'i fshihni Atij mëkatet tuaja. Ai njeh të gjitha mendimet e veprimet tona të mbrapshta më mirë se kushdo tjetër. Çfarë sundimtari që është Ai! Vajza dhe djem të krishterë, mos harroni madhësinë e Perëndisë. Është e rëndësishme të mendosh për madhësinë e Tij e ti thuash Atij: "Perëndisë, ju jeni shumë i madhërisëm". Vetëm Ai mundi të interpretojë ëndrrat e çuditshme të Faraonit.

Dhe pastaj Jozefi i dha Faraonit disa këshilla. "Të dyja ëndrrat janë të njëjta. Perëndia i tregon Faraonit atë që po përgatitet të bëjë. Dhe Perëndia do të bëjë që të ndodhë shpejt. Prandaj Faraoni duhet të kërkojë një njeri të

zgjuar dhe të urtë dhe ta caktojë në krye të Egjiptit."

Mendoni Jozefin, të burgosurin çifut, të ketë guximin t'i thotë Faraonit të madh se ç'duhet të bëjë! Kur bëjmë atë që Perëndia dëshiron të bëjmë, kur i shërbejmë jo personit por vetë Jezus Krishtit, Ai na jep kurajë të themi atë që është e vërtetë.

Dhe Jozefi vazhdoi me këshillat e tij. "Gjej një njeri të mirë dhe vër në shërbimin e tij njerëz që do të punojnë për të. Gjatë këtyre viteve të bollëkut ushqimi duhet të mbliidhet dhe të rezervohet. Kur të vijnë vitet e thatësirës dhe urisë do të ketë ushqim të mjaftueshëm dhe Egjipti nuk do të vuajë për bukën e gojës."

Tek dëgjonin Jozefin, Faraoni dhe shërbëtorët e tij e kuptuan se këshillat e tij ishin të mira. Mbreti vështroi shërbëtorët e tij dhe tha: "E ku ta gjejmë një njeri të tillë?" Ai u drejtua nga Jozefi dhe shtoi: "Ai ka frymën e Perëndisë."

Fillimisht Potifari, pastaj i burgosuri dhe tani Faraoni e kuptuan se Perëndia ishte me Jozefin.

Pikturë 4-5

Faraoni i tha Jozefit: "Meqenëse Perëndia të bëri të dish të gjitha këto gjëra, nuk ka asnjë më të zgjuar dhe më të ditur sesa ti. Ti do të jesh mbi shtëpinë time dhe i tërë populli do t'u bindet urdhrave të tua; vetëm për fronin unë do të jem më i madh se ti."

Mbreti nxori një unazë nga dora e tij dhe ia dha Jozefit. Unaza ishte shenja e pushtetit dhe autoritetit. Kush mbante unazën kishte të drejtë të firmoste dhe të vepronte në emër të Faraonit. Pastaj Jozefin e veshën me rroba të mira, ashtu sikundër vishen princat. Faraoni i vari atij një gjerdan të artë dhe e paraqiti atë me një karrocë me kuaj. Në këtë moment Jozefi duhet të ketë menduar se ishte në ëndërr! Dukej se jeta e tij ishte e mbushur me ëndrra, por kjo nuk ishte një ëndërr. Ai ishte çuar nga burgu në një pallat dhe e kishin bërë sundimtar brenda një dite!

Faraoni dha urdhër që kur Jozefi të kalonte me karrocën e tij përmes vendit, shërbëtorët e tij duhej të thërrisnin: "Uluni në gjunjë para tij". Dhe kështu u bë. Në fillim mundet që Egjiptianët e nderuan Jozefin sepse u detyruan ta bënin. Por shpejt ata mësuuan që duhej ta donin atë për shkak të gjithçkaje që ai po bënte për ta.

Ishte një situatë shumë e çuditshme - një Çifut të sundonte në Egjipt. Perëndia nuk mbretëronte vetëm në Kanaan, Ai mbretëronte gjithashtu edhe në Egjipt. Ai mbretëron kudo, a mund të më thoni disa vende tepër të largëta? (*Lejoni fëmijët të marrin pjesë*).

Po, ai mbretëron në të gjitha këto vende. Bibla na tregon se ju nuk mund të largoheni prej Tij (Psalmi 139:7-10). Ai sundon kudo, sepse Ai ndodhet kudo dhe Ai mbretëron përjetësisht. Sa i madh është Perëndia ynë!

Pikturë 4-6

Patjetër që për Jozefin ishte një inkurajim të dinte se Perëndia ishte me të në Egjipt gjithashtu. Ai kishte një detyrë shumë të rëndësishme dhe të vështirë. Gjatë viteve me të korra të mbara ai u sigurua që një pjesë e madhe të rezervohej. Në fund kishte kaq shumë rezerva sa nuk mund të llogariteshin! Perëndia kishte dërguar prodhim shumë të mbarë - Ai jo vetëm mbretëron te njerëzit por Ai sundon mbi gjithçka - edhe mbi kohën.

Vitet e zisë erdhën. Kur ushqimi filloi të mungonte njerëzit shkuan te Faraoni dhe ai i dërgoi ata te Jozefi. Jozefi quhej guvernatori i Egjiptit. Ai hapi hambarët dhe ua shiti ushqimin njerëzve. Uria ishte përhapur më gjerë se Egjipti. Jo më vonë njerëzit nga vende të tjera erdhën të blinin ushqim tek Jozefi sepse Bibla thotë: "Uria ishte kaq e egër në të gjitha vendet". Shërbëtorët e Jozefit llogaritin ushqimin që shitej.

Pikturë 5-1

Një ditë ndërsa Jozefi ishte i zënë duke shitur ushqim, pa disa njerëz nga një vend tjetër të vinin tek hambarët e tij. Një grup prej dhjetë burrash ishin së bashku. Ata erdhën para Jozefit me fytyrat përtokë. Kush ishin ata? Po, ishin vëllezërit e Jozefit.

A nuk e kuptoni planin e Perëndisë këtu? Perëndia zgjodhi fëmijët e Izraelit (familjen e Jakobit) që të ishin njerëzit nëpërmjet të cilëve një ditë do të vinte Shpëtimtari, qindra vjet më vonë. Ai bëri të mundur që ata të mos vuanin urie. Ai kurrë nuk do ta lejonte që ata të shfaroseshin. Kur të vinte koha e caktuar, Perëndia do të dërgonte Birin e Tij të vetëm në një familje të Judenjve. Po, Perëndia mbretëron dhe i zbaton planet e Veta. Ai vazhdoi të bënte punën e Vet me qëllim që Biri i Tij të vinte në

kohën e duhur. Jezus Krishti erdhi në botë. Ai jetoi një jetë të përkryer. Ai vdiq mbi kryq dhe u dënua për mëkatet tona. Ai u ngrit përsëri dhe është i gjallë në përjetësi. Ky ishte plani i madh i shpëtimit i Perëndisë. Ai e bëri këtë në mënyrë që edhe ju të bëni pjesë në mbretërinë e Perëndisë. Perëndia sundon mbi gjithë botën por ai sundon gjithashtu edhe në zemrat e njerëzve - e njerëzve të Tij. Kur besoni në Zotin Jezus si Shpëtimtarin tuaj Perëndia fillon të sundojë jetën tuaj. Ju e doni dhe i bindeni Atij. Ju jeni larguar prej mbretërisë së Satanit dhe keni hyrë në mbretërinë e Perëndisë. Kjo është e mundur sepse Perëndia sundoi mbi gjithçka që ndodhi. Ai bëri të mundur që familja e Jakobit të mos zhdukej.

Në kohën e Perëndisë bijtë e Jakobit erdhën për të kërkuar ushqim.

Jozefi i njohu ata menjëherë. Vëllezërit e tij! Por ai nuk u shfaq dhe ata nuk e njohën atë. Jozefi kishte qenë 18 apo 19 vjeç kur vëllezërit e kishin parë atë për herë të fundit. Tani ai ishte 39 vjeç. Ai ishte veshur si egjiptian. Ai fliste gjuhën egjiptiane me një ton të prerë.

"Nga keni ardhur?" Përkthyesi e përsëriste pyetjen në hebraisht.

"Nga vendi i Kanaanit për të blerë grurë," u përgjigjën ata. Përkthyesi i përktheu Jozefit përgjigjen e tyre.

Pikturë 5-2

Bibla thotë, "Dhe Jozefit iu kujtua..." Ç'ju kujtua? Ëndrrat e tij, e tani pas 20 vjetëve ishin bërë realitet. "Ju jeni spiunë," tha Jozefi. "Ju keni ardhur për të parë si po vuan Egjipti nga zia e bukës". "Jo, Zotëria im; shërbëtorët e tu kanë ardhur të blejnë ushqime. Ne jemi bij të të njëjtit njeri. Ne jemi njerëz të ndershëm. Shërbëtorët e tu nuk janë spiunë." Përfytyrojini ata ta quajnë veten shërbëtorët e Jozefit! Por ata e dinin se ai ishte vetëm guvernatori i Egjiptit. Jozefi foli ashpër. "Unë kam ende mendimin se ju jeni spiunë" - tha ai.

Përgjigja e tyre ishte e sinqertë. "Ne jemi të gjithë vëllezër, bij të të njëjtit njeri nga vendi i Kanaanit. Më i riu është sot me atin tonë. Njëri prej nesh nuk është më."

(*Kjo është njësoj si të thonë se "ai ka vdekur".*)

Jozefi u gëzua kur mësoi se i ati ende rronte dhe se Beniamini ishte mirë. Por ai tha: "Unë ende mendoj se ju jeni spiunë. Në se doni të provoni të kundërtën, sillni këtu vëllanë tuaj më të vogël. Njëri nga ju mund të shkojë ta

marrë atë. Të tjerët do të mbahen në burg derisa të kthehet ai. Nëse ju nuk e bëni këtë, do të kuptoj që ju jeni spiunë".

Për t'ju dhënë kohë të mendoheshin, Jozefi i futi ata në burg për tre ditë.

Kur i nxori nga burgu, Jozefi u foli atyre më përzemërsisht.

Ditën e tretë Jozefi u tha atyre: "Njeri nga ju do rrijë në burg. Të tjerët do kthehen në shtëpi. Unë kam frikë nga Perëndia!" Duke sikur Jozefi po thoshte: "Meqenëse e dua Perëndinë, po tregohem dashamirës ndaj jush." Natyrisht që ata nuk e meritonin këtë qëndrim të përzemërt. Por edhe pse nuk e meritonin, Jozefi u soll mirë me ta.

"Nëse jeni njerëz të ndershëm, njëri prej vëllezërve duhet të rrijë në burg. Ju të tjerët shkoni t'ju çoni grurë familjeve tuaja. Dhe nëse doni të provoni ndershmërinë tuaj, më sillni vëllanë tuaj më të vogël. Kështu do vërtetohen fjalët tuaja dhe ju nuk keni për të vdekur..." Dënimi për spiunët ishte vdekja, prandaj është e shpjegueshme frika e vëllezërve. Ata filluan të flisnin në sy të Jozefit sepse mendonin se ai nuk e dinte hebraishten! "Ne jemi me të vërtetë fajtorë ndaj vëllait tonë, sepse e pamë ankthin e shpirtit kur na lutej, por nuk ia vumë veshin! Ja pse na ra kjo fatkeqësi."

Pastaj foli Rubeni: "A nuk ju thashë që të mos e kryenim këtë mëkat kundër fëmijës? Por ju nuk më dëgjuat. Dhe tani na pret vdekja për fajin tuaj". Natyrisht, ata ende nuk i zinin besë guvernatorit. Jozefi kuptonte çdo fjalë të tyre. Ai e dinte se ata po flisnin për kohën kur e shitën atë. Kur doli nga dhoma ata nuk e dinin se shkaku i largimit të tij ishte se ai s'mbante dot lotët e keqardhjes.

Ja një njeri në zemrën e të cilit sundonte Perëndia. Vëllezërit meritonin ndëshkimin. Ata nuk meritonin grurin, ata nuk meritonin dashamirësinë. Por Jozefi i donte ata. Kjo ishte e mundur vetëm sepse Jozefi i përkiste Perëndisë dhe Ai kishte në kontroll jetën e tij. Mundet që ju ta dini se Perëndia duhet të kontrollojë zemrën tuaj gjithashtu. A nuk keni parë diçka nga madhështia e Perëndisë? Është diçka serioze të mëkatosh kundër Tij. Do ishte diçka e frikshme po ta takonit Atë në qoftë se Ai nuk sundon zemrën tuaj. Ju duhet të vini te Zoti Jezus tani. Ai mund të falë të gjithë mëkatet tuaja dhe mund t'ju pranojë në mbretërinë e Perëndisë. Ja përse vdiq Ai. Atëherë ju mund t'i përkisni Perëndisë, ta doni dhe t'i bindeni Atij - ashtu si Jozefi. Sidoqoftë,

Jozefi e kuptoi se vëllezërit duhej të merrnin një mësim të mirë. Prandaj kur u kthye tek ata, ai e mori Simeonin dhe urdhëroi që ta lidhnin e ta futnin në qeli. Vëllezërit e tjerë paguan për grurin dhe u nisën në rrugën e tyre.

Është e çuditshme si i kreu Perëndia këto punë - dhe ne ende nuk e kemi përfunduar ndodhinë. Vetëm Perëndia mund ta kishte bërë këtë sepse Ai sundon i vetëm mbi gjithçka. Vetëm Ai ka gjithë fuqinë, njeh të gjitha gjërat. Por si qëndroni me Të? Ju lutem mos mendoni se nuk ka rëndësi nëse ndiqni rrugën tuaj. Ju duhet ta takoni Atë një ditë. Ejani tani te Perëndia dhe thojni që ju dëshironi një marrëdhënie të drejtë mes jush dhe Perëndisë. Bibla thotë se Perëndia e bëri Zotin Jezus një Princ dhe Shpëtimtar me qëllim që njerëzit të ktheheshin nga mëkati dhe të faleshin (Veprat e Apostujve 5:31). Kërkojini Atij që t'ju falë. Pastaj Perëndia do jetë Perëndia dhe Mbreti juaj.

Djem e vajza të krishterë, falënderoni Perëndinë që është një Sundues kaq i madh. Mendoni shpesh për madhësitinë e Tij dhe thojni: "Sa i madh je Ti". Tek e lëvdoni mendoni për vargun e mësuar përmendësh: "Por Perëndia ynë është në qiejt dhe bën tërë atë që i pëlqejnë". (Psalmi 115:3)

Pyetje Përmbledhëse

1. Kur u kujtua kryekupëmbajtësi për Jozefin?
2. Pse Jozefi ishte në gjendje të jepte kuptimin e ëndrrës së Faraonit?
3. Nga e dimë që Perëndia sundon?
4. Ku sundon Perëndia?
5. Pse Perëndia donte të sigurohej që fëmijët e Izraelit të ishin të sigurt?
6. Cili ishte kuptimi i ëndrrës së Faraonit?
7. Si u përgatit Faraoni për vitet e zisë?
8. Ç'na tregon se Perëndia sundoi mendimet dhe qëndrimet e Jozefit?
9. Pse ka kaq shumë mëkat dhe faj, duke qenë se Perëndia sundon mbi gjithçka?
10. Kur do ta takojnë të gjithë njerëzit Perëndinë?
11. Kush janë të vetmit njerëz që nuk kanë pse të frikësohen kur ta takojnë Atë?
12. Kur do të mbarojë sundimi i Perëndisë?

MËSIMI 5

Jozefi kujdeset për familjen e tij

Shkrimet:	Zanafilla 42:27-45:28; Zanafilla 47:12; Zanafilla 50:15-21
E Vërteta Qendrore:	Fjala e Perëndisë premtonte "se të gjitha gjërat bashkëveprojnë për të mirë për ata që e duan Perëndinë" (Romakëve 8:28).
Zbatimi:	për fëmijët e shpëtuar: Besoni në këtë premtim të mrekullueshëm. për fëmijët e pashpëtuar: Duhet të besoni në Krishtin dhe kështu të filloni të shijoni këtë premtim.
Plani i mësimi:	
Fillimi:	Krijimi i një enigme me pjesë të ndryshme figurash
Zhvillimi e ngjarjeve:	<ol style="list-style-type: none">1. Jozefi shikon planin e Perëndisë të shpallur. VQ2. Vëllezërit gjejnë para në thasët. VQP3. Ata i tregojnë Jakobit se çfarë ndodhi.4. Më vonë, ata kthehen në Egjipt.5. Jakobit i thuhet zemra kur largohet Beniamini. VQSH6. Vëllezërit takojnë Jozefin dhe më vonë largohen nga Egjipti.7. Lajmëtari Egjiptian zbulon kupën e argjendit.8. Të gjithë kthehen tek Jozefi. VQP
Pika Kulmore:	<ol style="list-style-type: none">9. Jozefi zbulon identitetin e tij.10. Vëllezërit frikësohen.11. Jozefi thotë se ky ishte plani i Perëndisë. VQSH
Përfundimi:	12. Jakobi vjen në Egjipt dhe gjithçka është bërë gati. VQPSH
Vargu për tu Mësuar Përmendësh:	<i>"Dhe ne e dimë se të gjitha gjëra bashkëveprojnë për të mirë për ata që e duan Perëndinë" (Romakëve 8:28).</i>
Mjete Vizuale:	Piktura 5-1-6

HYRJE

A keni krijuar ndonjëherë një enigme me pjesë të ndryshme figurash? Disa janë tepër të vështira dhe është e vështirë të zbulosh si përputhen të gjitha pjesët. Jeta e Jozefit kishte qenë e tillë.

Disa pjesë nga jeta e tij nuk kishin kuptim. Kur u bë guvernator i Egjiptit ai duhet të ketë menduar për ëndrrat që kishte parë kur kishte qenë djalë. Ai filloi të kuptonte

pse Perëndia i kishte lejuar këto vite shumë të vështira në Egjipt. Mund të sugjeroni pse Perëndia i lejoi të ndodhnin këto gjëra të vështira? *(Diskutoni me fëmijët - vini në dukje se besimi i Jozefit ishte forcuar, ai kishte mësuar gjuhën dhe shkrimin Egjiptian, ai kuptonte jetën e të varfërve dhe të pasurve.)*

Perëndia po punonte me dashamirësi dhe me urtësi. Në Bibël ka një premtim që na tregon se Ai e bën këtë për të gjithë fëmijët e Tij. "Dhe ne e dimë se të gjitha gjëra

bashkëveprojnë për të mirë për ata që e duan Perëndinë" (Romakëve 8:28). Perëndia është sundimtar mbi gjithçka, ja përse Ai mund të bëjë të GJITHA gjërat të bashkëveprojnë për të mirë, në jetën tuaj dhe në atë të Jozefit.

MËSIMI

Pikturë 5-1

Vëllezërit e tij, sidoqoftë, mund të shihnin se nuk po u ecte mbarë. Ata po udhëtonin drejt shtëpisë pa Simeonin.

Në vendin ku qëndruan për të kaluar natën, njëri prej tyre hapi thesin për të marrë grurë për gomarin e tij. "Vështroni këtu" - thirri ai, - "Në thes ka argjend". Vëllezërit panë njëri tjetrin duke u dridhur nga frika. "Çfarë na ka bërë Perëndia kështu?" - pyetën njëri-tjetrin. Sa herë që diçka nuk shkonte vëllezërit mendonin se do të ndëshkoheshin. Secili prej tyre e ndjente veten fajtor. Perëndia e ka krijuar njeriun si qenie me vetëdije. Kjo ndërgjegje e bën njeriun të kuptojë gabimet që bën. Ndërgjegjja ju bën të kujtoni të këqijat që keni bërë. Kjo ndodh shpesh kur shtriheni të flini gjumë. A e keni sot ndërgjegjen e vranë kur mendoni se keni vepruar keq e jeni përpjekur të fshihni veprimin tuaj? Ndërgjegjja e vranë ka vetëm një shërim. Perëndia e ka menduar rrugën e vetme të shpëtimit të ndërgjegjes tuaj. Ja si thotë Ai në Bibël: "Gjaku i Krishtit, i cili me anë të Frymës së Shenjtë e dha veten e tij të papërlyer nga asnjë faj ndaj Perëndisë, do ta pastrojë ndërgjegjen tuaj nga veprat e vdekura për t'i shërbyer Perëndisë së gjallë!" (Hebrenjve 9:14) Jezus Krishti, Biri i vetëm i Perëndisë, mori me vete fajet dhe mëkatet tuaja kur vdiq i kryqëzuar. Vetëm Ai mund të largojë mëkatet e të pastrojë ndërgjegjen tuaj. Ju duhet të besoni Jezus Krishtin që ta bëjë këtë edhe për ju. Atëherë ju do e doni e do i shërbeni Perëndisë. Nëse ju ngacmon ndërgjegjja e vranë dhe doni të besoni Krishtit, por s'dini si, unë do isha i gëzuar ti bisedoja me ju. Mos e shtyni deri në përfundim të mësimit. Ka shumë rëndësi që të mësoni si ti besoni Zotit. *(Mësuesi cakton vendin ku të shkojnë nxënësit e interesuar pas mbarimit të mësimit)*

Është e mrekullueshme të çlirohesh nga mëkati. Vëllezërit e Jozefit ende mendonin për mëkatin e kryer. Ai i ndiqte këmba-këmbës.

Pikturë 5-3

Kur arritën në shtëpi, ata i shpjeguan gjithçka atit të tyre. "Njeriu që është zot i vendit na foli ashpër" - thanë ata. Ata ia treguan atij gjithë rrjedhën e ngjarjeve si dhe shkakun e moskthimit të Simeonit.

"Ai tha se ne ishim spiunë. Ne iu përgjigjëm: "Jo, ne jemi njerëz të ndershëm". Ai tha se nuk do na besonte derisa t'i sillnim vëllain tonë më të vogël tek ai. Pasi ta kemi bërë këtë, ai do na besojë dhe do ta lirojë Simeonin".

"Jo" - tha Jakobi. "Kurrë nuk keni për ta çuar Beniaminin atje. Ju po merrni fëmijët e mi. Jozefi u zhduk. Simeoni u largua. Dhe tani doni të merrni Beniaminin? Kurrë!" (nga Zanafilla 42:36-38). Rubeni tha se ai do ishte përgjegjës për kthimin e sigurt të Beniaminit. Por Jakobi tha: "Jo! Vëllai i tij vdiq dhe në qoftë se do t'i ndodhte ndonjë gjë Beniaminit unë do të vdisja prej hidhërimit".

Askush nuk foli më deri shumë kohë më vonë, kur ushqimet që kishin sjellë nga Egjipti u mbaruan. Të gjithë po mendonin, por askush nuk po fliste se ç'do të bënin. Një ditë Jakobi foli: "Shkoni në Egjipt përsëri të blini ushqime të tjera".

Juda foli: "Nuk do të vlejë po të shkojmë përsëri pa Beniaminin. Ai njeri tha madje se as nuk do të na shihte nëse do të ktheheshim pa Beniaminin".

Dhe kështu filluan nga e para. Jakobi thoshte se Beniamini nuk mund të shkonte. Juda thoshte se Beniamini duhej të vinte. "Pse i the atij njeriu që keni një vëlla më të vogël?" - pyeti Jakobi.

"Sepse na pyeti. Si mund ta dinim se do të na thoshte 'Silleni këtu?' - u përgjigj Juda. Pastaj Juda premtoi se do ishte personalisht përgjegjës për sigurinë e Beniaminit.

Kur Jakobi pa se familja e tij do të vuante urie pa ushqime të tjera, e kuptoi se nuk kishte ç'të bënte tjetër. "Shkoni" - tha ai, - "por çojini atij burri një dhuratë". Jakobi rregulloi një pako me mjaltë, erëza dhe lajthi dhe disa gjëra të tjera dhe u tha djemve të merrnin dyfish para me vete - para që do t'i kthenin dhe për të paguar ushqimet që do sillnin në shtëpi.

Tek largoheshin, Jakobi tha: "Dhe Perëndia i plotfuqishëm t'ju bëjë të gjeni hir para atij njeriu, kështu që ai të lirojë vëllanë tjetër tuajin dhe Beniaminin. Sa për mua, po të jetë se duhet të mbetem pa bijtë e mi, ashtu qoftë!"

I gjori Jakob! Atij i dukej e pamundur se punët do merrnin për të mirë. Ai e donte Perëndinë, por jeta ishte kaq e vështirë. Në se jeni bir i Perëndisë, asgjë nuk e ndryshon premtimin e Fjalëve të Perëndisë se Ai i zgjidh punët për mirë.

Kur farmacisti përgatit një ilaç, ai bën matje tepër të sakta. Ai merr pak nga një masë, pak nga një masë tjetër dhe pak më shumë nga masa e tretë. Dhe së fundi ai përgatit një ilaç të mirë. Në qoftë se do të merrte një sasi të panevojshme nga një masë, ai do të shërbente si helm e jo si ilaç. Por farmacisti është shumë i saktë. Edhe Perëndia po kështu i trajton fëmijët. Ai e di masën e problemeve që krijon për çdo fëmijë dhe masën e lumturisë që dërgon për secilin prej tyre. Duke krijuar ekuilibrin e duhur, Ai gjithmonë punon që t'i bëjë fëmijët si vetë Jezus Krishti. Në se jeni i krishterë, besoni në këtë premtim. Besoni te Perëndia edhe atëherë kur kini vdekje apo sëmundje, kur kini shqetësime në shkollë apo në familje. Herëherës kur jeta është e vështirë është zor t'i besosh Perëndisë. Kështu ndjehej edhe Jakobi tek shihte Beniaminin që largohej me vëllezërit e tjerë. Kur Jozefi i pa vëllezërit të vinin, ai e dinte se me ta duhej të ishte edhe Beniamini. Jozefi thirri kryeshërbëtorin, njeriun që përgjigjej për punët e shtëpisë dhe i tha atij: "Çoji këta njerëz në shtëpi, ther një kafshë dhe përgatit një banket, sepse ata do të hanë drekë bashkë me mua."

Pikturë 5-4

Kur vëllezërit shkuan në shtëpinë e Jozefit dridheshin nga frika. "Shkaku janë paratë e gjetura në trasta" - thoshin ata me njeri-tjetrin. Ata u munduan të shpjegohen me kryeshërbëtorin, por ai s'ua vuri veshin, duke thënë se ai i kishte paratë e tyre. Ata u ndjenë më mirë kur panë që sollën Simeonin nga burgu.

Kur erdhi Jozefi ata i dhanë atij dhuratën e atit të tyre, duke u përkulur përulësisht para tij.

"Ati juaj për të cilin më keni folur a është mirë? A është ende gjallë?"

Ata ju përgjigjën duke u përkulur para tij: "Shërbëtori yt, ati ynë, është mirë; akoma jeton". Duke vështruar Beniaminin, Jozefi pyeti: "Ky është vëllai më i vogël për të cilin më folët?" Dhe shtoi: "Perëndia të ndihmoftë, biri im!" Dhe pastaj doli jashtë me të shpejtë. Askush nuk e dinte se ai me zor mbante lotët nga ç'kishte parë e kishte dëgjuar! Pasi u kthye Jozefi, u shtrua dreka. Jozefi shërbente ushqimin që silllej në tavolinën e tij. Racioni i Beniaminit ishte pesëfish më i madh se ai i vëllezërve të tjerë. Vëllezërit hëngrën e u kënaqën. Pastaj u furnizuan me ushqime dhe të nesërmen pa u gdhirë mirë u nisën për në Kanaan.

A e mendoni sa të gëzuar që ishin? Me ta ishte Simeoni dhe Beniamini. Gjithçka kishte shkuar për mrekulli.

Por para se të largoheshin kishte ndodhur diçka për të cilën vëllezërit nuk kishin dijeni. Falë planeve të Jozefit, ai e kishte urdhëruar kryeshërbëtorin: "Vëri paratë e secilit në grykën e çdo traste. Përveç kësaj vër kupën prej argjendi në grykën e trastës të më të riut."

Herët në mëngjes, kur vëllezërit sapo kishin dalë nga qyteti panë një njeri që po vinte drejt tyre. Ai ishte kryeshërbëtori i Jozefit. Ai u thirri atyre të ndalonin.

"Pse e shpërblyet të mirën me të keqe" Pse vodhët kupën e argjendit të zotërisë tim?" pyeti ai.

Vëllezërit e dinin që ai nuk kishte të drejtë, prandaj e pyetën: "Pse flisni kështu?". "Perëndia na ndalon të bëjmë veprime të tilla. Ne i kthjem paratë që gjetëm në trastat tona. Pra, pse mendoni se ne do të vidhim argjend ose flori nga shtëpia e zotërisë tënd? Ti mund të na kontrollosh. Ai, prej shërbëtorëve të tu të cilit do t'i gjendet kupa, të dënohet me vdekje; dhe ne do të bëhemi skllavë të zotërisë tënd." Ata ishin mjaft të zemëruar për akuzat që u bënë kryeshërbëtori.

"Mirë, pra le të bëhet si thoni ju: ai të cilit do t'i gjendet kupa do të bëhet skllavi im dhe ju do jeni të pafaj."

Filloi kontrolli nga më i moshuari dhe duke mbaruar me më të riun. Kryeshërbëtori kontrolloi me radhë Rubenin dhe Simeonin,

Levin dhe Judën ... dhe së fundi Beniaminin. Dhe kupa u gjend në thesin e Beniaminit. Mendoni si ndjeheshin vëllezërit! E ç'e keqe tjetër më e madhe mund t'ju ndodhte atyre?

Pikturë 5-5

Duke u dridhur nga frika vëllezërit lidhën grykat e thasëve dhe shkuan në qytet te Jozefi. Ai po i priste. Ata u shtrinë në tokë para tij. Ai u foli atyre me ton të ashpër: "Çfarë veprimi është ky që keni bërë? Nuk e dini që unë do ta kuptoja se kishte marrë kupën time të argjendtë?"

Juda foli në emër të tyre. "Ç'do t'i themi zotërisë tim? Ç'fjalë do të themi ose si do mund të justifikohemi? Perëndia ka gjetur paudhësinë e shërbëtorëve të tu. Ja, jemi sklevër të zotërisë tim, si ne ashtu dhe ai në dorën e të cilit u gjet kupa." (Zanafilla 44:16)

Vëllezërit nuk e kishin vjedhur kupën, por ata ende ndjeheshin fajtorë. Faji për mënyrën e trajtimit të vëllait të tyre shumë kohë më parë nuk u hiqej nga mendja. Është mëkat orvatja për mbulimin e fajit, sepse ju s'mund ta harroni atë. Ndërgjegjja e vrarë ju kujton se punët nuk janë mirë. Ti ndjehesh fajtor para Perëndisë. Pra, duhet të vish te Jezus Krishti për t'i rrëfyer Atij se jeni fajtor. Besoni atë që të heqë nga qenia juaj mëkatën dhe fajin.

Ai do "pastrojë ndërgjegjen tuaj nga vepra që çojnë drejt vdekjes." Ti do fillosh të duash Perëndinë dhe do mësosh se edhe për ty Perëndia do i zgjidhë mbarë të gjitha punët. Vëllezërit e Jozefit nuk shihnin ndonjë të mirë tek rrinin e dridheshin para Jozefit. Dhe Jozefi tha: "Larg meje një veprim i tillë! Njeriu, në dorën e të cilit u gjet kupa, do jetë skllavi im; sa për ju, kthehuni në paqe tek ati juaj."

Ndoshta Juda iu afrua Jozefit dhe i foli butësisht. Ndoshta ai s'donte që egjiptianët që ishin atje të dëgjonin atë që do thoshte ai. "Të lutem, zotëria im, lejoje shërbëtorin tënd që t'i thotë një fjalë zotërisë tim dhe mos u zemëro." Juda i kujtoi Jozefit vizitën e parë dhe pyetjet e tij për familjen. Juda i tha Jozefit se Beniamini nuk mund të lerë të atin e tij, sepse atij i kishte vdekur i vëllai dhe po t'i ndodhte gjë, do të vdiste edhe i ati. Ai pastaj tregoi se si Jakobi, ati i tyre, ishte i vendosur të mos linte Beniaminin të largohej, veçanërisht pas vdekjes së të birit që

ishte larguar nga shtëpia vite më parë. Beniaminit s'duhet t'i ndodhë asgjë! Juda mbaroi duke thënë: "Në se kthehem tek ati ynë dhe Beniamini nuk është me ne, ai ka për të vdekur. Ne do jemi përgjegjës për vdekjen e atit tonë nga dhimbja. Unë dhashë premtimin se nëse nuk kthehet Beniamini me ne, do jem gjithmonë fajtor ndaj atit tim. Lejo, pra tani që shërbëtori yt të mbetet skllavi i zotërisë tim në vend të fëmijës dhe fëmija të kthehet me vëllezërit e tij." Sa kishte ndryshuar Juda nga koha kur sugjeronte t'ia shiste Jozefin tregtarëve! Jozefi vështoi egjiptianët përreth dhe urdhëroi: "Dilni që të gjithë."

Jozefi dhe vëllezërit tani ishin vetëm. Jozefi s'i përmbante dot më ndjenjat e tij. Ai filloi të qante me dënesë. Sigurisht, që vëllezërit u habitën nga veprimi i tij i çuditshëm. Kur Jozefi e mblodhi veten, u kthye nga vëllezërit e tij dhe u tha këto fjalë.

Pikturë 5-2

"Unë jam Jozefi! A është e vërtetë që ati im është ende gjallë?"

Bibla thotë se ata nuk mundën të përgjigjeshin. Ata ishin të tronditur thellë. Ata edhe më parë kishin qenë të frikësuar, por tani ishin të tmerruar si kurrë ndonjëherë. JOZEFI! Ata kujtuan si e kishin trajtuar atë. Tani ata ishin në dorë të tij. Ç'do bënte ai me ta? Ata nuk i dinin planet e Jozefit.

Jozefi u foli vëllezërve të tij: "Afrohuni, pra tek unë." Zëri i tij nuk ishte më i egër, por i butë. Ata u afruan dhe Jozefi shpjegoi.

"Unë jam Jozefi, vëllai juaj, që ju e shitët në Egjipt. Por tani mos u trishtoni dhe mos t'ju vijë keq, sepse Perëndia më ka dërguar para jush për të shpëtuar jetën tuaj dhe të familjeve tuaja nga vdekja dhe zia e bukës."

Jozefi kishte dijeni për kombin që Perëndia tha se do të lindte nëpërmjet atit të tij, Jakob, gjyshit të tij Isak dhe babagyshit të tij Abraham. Perëndia nuk do e lejonte që ky vend të shuhej nga skamja apo shkaqe të tjera. Perëndia do mbante premtimin të bekonte botën nëpërmjet këtij vendi. Biri i Perëndisë do vinte në jetë në këtë vend të botës.

Ky ishte një plan i mrekullueshëm. Të gjitha planet e Perëndisë janë të mira e të mençura. Nëse jeni bir i Tij, Ai ka një plan edhe për ju. Është një plan i mirë, të cilin Ai do ta vërë në jetë. Planet e Tij nuk janë thjesht mendime, por plane plotësisht të realizueshme. Herëherës ne s'arrijmë të kuptojmë pse Perëndia lejon të ndodhin gjëra të tilla. Këtë ne s'do arrijmë ta kuptojmë pa vajtur në qiell. Por Perëndia ka arsye të shëndosha të lejojë çdo gjë për ju në qoftë se e doni Atë.

Edhe Jozefi nuk e kuptonte këtë kur kalonte kohë shumë të vështira. Por, tani ai e kupton. Ai po mendohej që të bënte vëllezërit të kuptonin: "Nuk ishit ju që më dërguat këtu, por ishte Perëndia."

Para se të nxirrin edhe një fjalë tjetër nga goja, Jozefi i njohu ata me planet e tij. "Shpejtoni dhe kthehuni në shtëpi tek ati im. Tregojini atij gjithçka për mua. Thojini se unë thashë që ai të vijë në Egjipt. Ju do jetoni këtu pranë meje. Që të gjithë sillni familjet tuaja. Unë do kujdesem për ju gjatë periudhës pesëvjeçare të zisë."

Ç'gëzim! Njerëzit qanin nga gëzimi. Jozefi i puthi të gjithë vëllezërit. Dhe përsëri ata u nisën për udhë. Jo vetëm me ushqimin që erdhën të blinin, por me ushqim tjetër të bollshëm, para, rroba të reja, qerre dhe gomarë.

"Jozefi është ende gjallë dhe është qeveritari i gjithë shtetit të Egjiptit," i thanë ata Jakobit, atit të tyre. Ishte e pabesueshme, por kur Jakobi pa të gjitha ato gjëra që kishin sjellë e kuptoi se ishte e vërtetë.

Pikturë 5-6

Ç'bashkim i mrekullueshëm familjar që u bë në Egjipt! Jozefi mbajti premtimin e dhënë për t'u kujdesur për nevojat e tyre gjatë kohës që ata jetonin atje. (Zanafilla 47:12) Për Jakobin dhe familjen e tij, Jozefi dukej sikur ishte kthyer nga vdekja. Ata panë se si Perëndia vuri në jetë planin e Tij të mirë. Të gjitha planet e Tij janë të mira edhe atëherë kur ne nuk i kuptojmë ato. Befasoheni nga gjëra që ju kanë ndodhur? Nëse jeni të shpëtuar, ky premtim është për ju. Mësojeni atë, besojeni atë edhe atëherë kur nuk e kuptoni. Është një premtim i veçantë për ata që duan Perëndinë, ashtu sikundër e donte

edhe Jozefi. Ndoshta ju ngjasoni më shumë me vëllezërit e tij fajtorë. Në se Perëndia ju ka treguar se keni mëkatuar kundër Tij, lëroni paudhësitë që ju mbajnë larg prej Tij. Besoni në Jezus Krisht për të pastruar ndërgjegjen tuaj nga mëkatet. (*Lexoni sërish Hebrenjve 9:14*)

Ai do pastrojë fajësinë dhe mëkatet tuaja. Pastaj ju mund ta doni Perëndinë. Ai premtim i mrekullueshëm i bërë te Romakëve 8:28 do jetë edhe për ju.

(Është mirë që të krijohen edhe momente qetësie ku fëmijët i përgjigjen Perëndisë qetësisht në zemrat e tyre)

Pyetje Përmbledhëse

1. Në se jeni bir i Perëndisë cili është premtimi i Tij që ju ndihmon ta besoni Atë kur kini telashe?
2. Në kthimin e parë nga Egjipti, çfarë gjetën vëllezërit e Jozefi në thasët e tyre?
3. Kur menduan vëllezërit se Perëndia po i ndëshkonte ata?
4. Ç'u tha Jozefi vëllezërve të bënin para se të lironte Simeonin e t'u jepte më shumë grurë?
5. Cili është kurimi i vetëm për një ndërgjegjes së të vrarë?
6. Çfarë tha fillimisht Jakobi për vëllezërit që e çuan Beniaminin në Egjipt?

Përmbledhja e Hapave për Këshillimin e Fëmijës që Dëshiron të Vijnë te Krishti

(Mbajini në Biblën tuaj)

1. Sigurohuni që Fëmija Kupton Rreth:

Perëndisë

Kush është Perëndia?

Perëndia na krijoi. Ai flet me ne nëpërmjet Biblës.

Perëndia është i shenjtë e i pastër. Ai na do neve.

Mëkatit.

Ç'është mëkati?

Mëkati është mosbindja ndaj urdhrave të Perëndisë. Është kundër Perëndisë.

Flisni rreth mëkateve të caktuara.

Fëmija është mëkatar.

Mëkati meriton ndëshkim.

Shpëtimtarit

Kush mund t'i largojë mëkatet tuaja?

Pse mund ti largojë Ai mëkatet tuaja?

Biri i Perëndisë vdiq i kryqëzuar për mëkatarët.

Jezus Krishti u ngjall së vdekuri. Ai është Perëndia i të gjithëve.

2. Shpjegoni si Mund të Shpëtojmë:

3. Shpjegoni se ç'do Perëndia që të bëjmë ne dhe se ç'do bëjë Ai vetë.

4. Përdorni vargjet Biblike:

(Gjoni 1:12; 3:16; 6:37; Veprat e Apostujve 16:31; Romakëve 6:23 apo 10:13).

Ç'do Perëndia që të bëni ju?

Ç'do bëjë Perëndia vetë?

5. Paralajmëroni për vështirësitë

6. Bëni pyetjen: "Doni të besoni në Krisht, apo do prisni?"

Nxitini fëmijët të luten me zë.

7. Flisni për Sigurimin e Shpëtimit

Kthejuni vargjeve Biblike që keni përdorur.

Flisni për një jetë të ndryshuar.

Tregoni se ç'mund të dijë një njeri që beson te Krishti.

8. Jepni Disa Këshilla për Jetën e krishterë

Lexoni dhe zbatoni Biblën.

Flisni me Perëndinë, Atin tonë qiellor.

Tregojuni të tjerëve ç'ka bërë Perëndia për ju.

Kërkojini Perëndisë t'ju falë kur mëkatoni.

Takohuni me të krishterë të tjerë.

Kujtoni se Perëndia ju ka premtuar: "S'do ju braktis kurrë."

